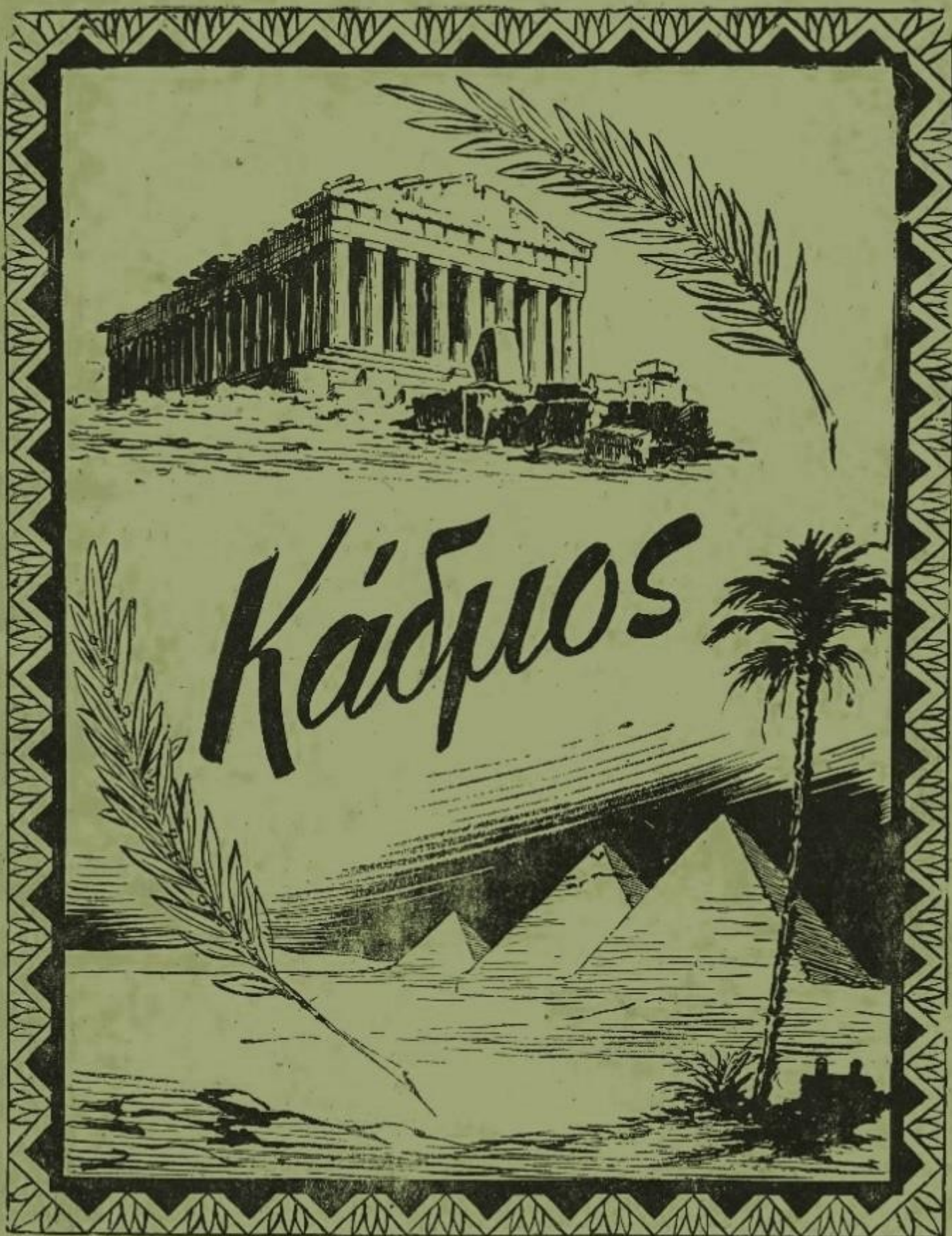

Παρέλαση στο στάδιο της Ελληνικής Κοινότητας, στην Σούμπρα, 13.05.1962

Παρέλαση στο στάδιο της Ελληνικής Κοινότητας, στην Σούμπρα, 1963

ΚΑΔΜΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Ο εν Αθήναις Σύλλογος της Ελληνικής Αμπετείου Σχολής Καΐρου, ιδρυθείσης το 1860

ΔΟΥΡΥΛΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521, ΤΗΛ. 210 68 25 492

www.ambetios.gr , ambetios@ambetios.gr

ΤΕΥΧΟΣ

2/2017

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ :

Νικόλαος Βαδής vadisnikolas@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

Αρχισυντάκτης :

Ευάγγελος Πεζάς evanpezas@gmail.com

Μέλη :

Νικόλαος Βαδής vadisnikolas@gmail.com

Καίτη Μπααραμίλη kmpara@gmail.com

Δημήτρης Πιερής dpieris@gmail.com

Λήδα Καρρά ledaliong@yahoo.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ :

Απόστολος Δωρίτης, architects@doritis.gr

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

- Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com
- Σταύρος Γεωργιάδης, georgiadis.stavros@gmail.com
- Καίτη Μπααραμίλη, kmpara@gmail.com
- Λάκης Πεζάς, evanpezas@gmail.com
- Πέτρος Πηλαβάκης, ppilavachi@uowm.gr
- Βίλλυ Πολίτη, villy_cairo@yahoo.com
- Γιώργος Οικονομίδης, asty_aigiptoton@yahoo.gr
- Ζέφυρος Καυκαλίδης, zephyr@otenet.gr
- Χρίστος Χριστοφόρου, cschristoforou@sympatico.gr
- Δημήτρης Καπαϊτζής, dkapaitzis@gmail.com
- Νανά Ευσταθιάδου, anpavasilou@yahoo.gr

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

♦	Δυο Λόγια από τον Πρόεδρο, γράφει ο Νικόλαος Βαδής	4
♦	Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη, γράφει ο Λάκης Πεζάς	5—6
♦	Αφιέρωμα στους φίλους μας, γράφει η Νανά Ευσταθιάδου	7
♦	Το σκίτσο του Κάδμου, σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης	8
♦	Σημαντικοί Αμπετεϊανοί του παρελθόντος	9
♦	Κοινωνική στήλη Αμπετεϊανών στην Αθήνα	10—11
♦	Αμπετεϊανοί του εξωτερικού	12
♦	Αμπετεϊανοί του εξωτερικού en-famille	13
♦	Ερανίσματα, γράφει ο Γιώργος Οικονομίδης	14—15
♦	Το νέο σήμα του Συλλόγου μας	15
♦	Ελληνική παράδοση, γράφει η Καίτη Μπααραμίλη	16—17
♦	Γιώργος Δέλφης	18—19
♦	Η Εκπαίδευση των Ελλήνων της Αιγύπτου, μέρος 2ο, γράφει η Βίλλυ Πολίτη—Ζουέ	20—21
♦	Το Ανατολικό Ζήτημα και το ωρολόγιο της Κρίσεως, γράφει ο Ζέφυρος Καυκαλίδης	22—25
♦	Κώστας Γιάννιτσας, γράφει ο Πέτρος Πηλαβάκης	25
♦	Αμπετεϊανά παιχνίδια και άλλα σχόλια, γράφει ο Χρίστος Χριστοφόρου	26—27
♦	Αναμνήσεις, γράφει ο Δημήτριος Γ. Καπαϊτζής	28—29
♦	Οι αναγνώστες μας γράφουν	29
♦	Αυτοί που έφυγαν	30

Ο ΚΑΔΜΟΣ δημοσιεύει μόνο ευυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν και διανέμεται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή στα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής.

Κάδμος

Δυο Λόγια από τον Πρόεδρο

.....γράφει ο Νικόλαος Βαδής, απόφοιτος 1963

Λαμβάνοντας υπόψη τις ευμενείς κριτικές που δεχόμαστε για την επανέκδοση του Κάδμου, ήδη στο τρίτο του έτος, διαπιστώνουμε ότι όσος χρόνος και αν πέρασε, ο Κάδμος ακόμα δεν γέρασε. Ίσως επειδή δίνουμε μια πιο καθαρή εικόνα παντού με τον γνωστικό οπλισμό του νου χωρίς να αφήνουμε την σκέψη μας να μουδιάζει, ιδίως εκεί που η βαρετή ρουτίνα την ζωή μας άσκοπα αδειάζει.

Δουλεύουμε μέχρι εκεί που μπορούμε να ιδανικεύουμε τα όσα στη ζωή μας δένουν. Αξιολογώντας μνήμες από ένα παρελθόν που δεν παύει να γίνεται ιστορικό παρόν! Με την νέα μας έκδοση συνεχίζουμε πιστεύοντας πως όλο και κάτι πληρέστερο προσεγγίζουμε (επιτελώντας ένα έργο καθαρώς δημιουργικό, άλλοτε μορφωτικό και άλλοτε ψυχαγωγικό).

Γνωρίζοντας σε ποια πραγματικότητα ζούμε και κάνοντας πάντα ό,τι μπορούμε, εύχομαι σε όλους τους Αμπετειανούς στην Ελλάδα και το εξωτερικό, υγεία πρώτα απ' όλα και όλα να πάνε καλά και να εξελίσσονται λυτρωτικά, επιδιώκοντας τα αυτονόητα και τα αυθύπαρκτα αγαθά της ηθικής ζωής, πέρα και από τα αδιανόητα προβλήματα και τα οδυνηρά της εποχής.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ προς το αναγνωστικό μας κοινό που καθώς θετικά μας κρίνει και συνεχώς μας ενθαρρύνει συνεχίζουμε τις προσπάθειές μας για ένα, κάθε τριμηνία, καλύτερο τεύχος. Πιστέψτε με, δεν είναι εύκολο και οι συντελεστές του περιοδικού σας εργάζονται σκληρά και επίμονα, ίσως γιατί η ιστορία και το παρελθόν του Κάδμου τους εμψυχώνει και τους ωθεί προς το καλύτερο.

Σε αυτό το τεύχος, θέλω να ευχαριστήσω θερμά την Καίτη Μπαραμίλη, την υπεύθυνη για τον σχεδιασμό και παραγωγή του Κάδμου, η οποία λόγω προσωπικών της υποχρεώσεων παραιτήθηκε από την θέση της, αλλά χαίρομαι που θα συνεχίσει να είναι μέλος της Συντακτικής μας Επιτροπής, θα συνεχίσει να περιγράφει τους παραδοσιακούς χορούς της πατρίδας μας και να αναλαμβάνει ειδικές δημοσιογραφικές αποστολές του Κάδμου. Την θέση της ανέλαβε ο Απόστολος Δωρίτης, Ειδικός Γραμματέας και υπεύθυνος για την ιστοσελίδα του Συλλόγου μας, την οποία αναδιαμόρφωσε πρόσφατα. Επισκεφθείτε την στο www.ambetios.gr.

Γίνονται προσπάθειες να εκδίδεται ο Κάδμος ξανά και σε έντυπη μορφή, όπως παλιά, αφού εξασφαλίσουμε την οικονομικότερη τιμή για τους αναγνώστες μας. Θα σας ενημερώσουμε σύντομα.

Σας εύχομαι υγεία και ένα ευχάριστο και ειρηνικό καλοκαίρι.

Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη

.....γράφει ο Λάκης Πεζάς

Αγαπητοί φίλοι και φίλες, αναγνώστες του Κάδμου

Αργήσαμε λίγο αυτό το τεύχος και πήραμε πολλά τηλεφωνήματα και μέιλ για τον λόγο αυτό από πολλούς από εσάς. Λυπούμαστε για την καθυστέρηση αλλά αυτή οφείλεται μόνο και μόνο στις προσπάθειες που καταβάλλουμε αυτήν την περίοδο για αναδιάρθρωση, εκσυγχρονισμό και διεύρυνση των στόχων του Συλλόγου και την αναβάθμιση του Κάδμου.

Όπως έγραψε και ο εκδότης μας στα λίγα του λόγια, η φίλη μας η **Καίτη Μπαραμίλη** παραιτήθηκε για προσωπικούς λόγους από τον Σχεδιασμό και Παραγωγή του Κάδμου. Θέλω να ευχαριστήσω την Καίτη που συνεργάστηκε άψογα μαζί μου και με όλη την Συντακτική Επιτροπή του Κάδμου για τόσους μήνες και βοήθησε ώστε ο Κάδμος να γίνει ένα από τα καλύτερα ερασιτεχνικά περιοδικά της Ελλάδος. Χαίρομαι που θα παραμείνει μαζί μας στην Συντακτική Επιτροπή, θα συνεχίσει να γράφει για τους παραδοσιακούς χορούς της πατρίδας μας και θα αναλαμβάνει ειδικές δημοσιογραφικές αποστολές με συνεντεύξεις επιφανών Αμπετειανών. Την θέση της ανέλαβε ο Ειδικός Γραμματέας του Συλλόγου μας και υπεύθυνος της ιστοσελίδας μας, Απόστολος Δωρίτης.

Παρουσιάζοντας τον καθυστερημένο Κάδμο του Απριλίου, τον Μάιο του 2017, μέσα σε αυτόν τον μοναδικό ανοιξιάτικο καιρό της Αττικής, σκέφτομαι πόσο τυχεροί είμαστε που ζούμε σ' αυτόν τον πανέμορφο τόπο.

Όπως γνωρίζετε τον Μάρτιο, στις 21 του μηνός, ήταν ημέρα ποίησης. Η παιδική μου φίλη **Νανά Ευσταθιάδου** έγραψε ένα τόσο ωραίο αφιέρωμα στους φίλους μας, διαλέγοντας ένα ποίημα του Αργεντινού λογοτέχνη **Χόρχε Λουίς Μπόρχες** που το άρθρο της αναβαθμίστηκε στην θέση του **Χρονογραφήματος του Κάδμου**. Στο ίδιο μήκος κύματος και το άρθρο του φίλου μας, και για δεύτερη φορά συνεργάτη του Κάδμου, **Γιώργου Κωνσταντινίδη**. Ο Γιώργος αναρωτιέται, στο άρθρο του, **ΕΡΑΝΙΣΜΑΤΑ**, αν υπάρχει αιτιοκρατία στον φυσικό κόσμο ή απροσδιοριστία και προσπαθεί να μας δώσει τον δικό του ορισμό με την βοήθεια του Πέρση ποιητή **Ομάρ Χαγιάμ**, του Άγγλου ρομαντικού ποιητή του 18^{ου} αιώνα **William Blake**, του αρχαίου Έλληνα λυρικού ποιητή του 5^{ου} π.Χ. αιώνα **Ανακρέοντα** αλλά και του **Ξυλούρη** και του **Μάνου Λοΐζου**. Στο τέλος παραδέχεται ότι είναι δύσκολο να βρούμε σε όλα αυτά μια σίγουρη απάντηση.

Ο καταπληκτικός μας σκιτσογράφος, ο **Σταύρος Γεωργιάδης**, θα σας ξαφνιάσει ευχάριστα και θα σας διασκεδάσει με το νέο του σκίτσο για την «κρυφή αποθήκη» του κ. Κονά στα «μυστικά υπόγεια» της Αμπετείου Σχολής. Και με-
ρίς νομίζαμε ότι όλες τις μπουκλές που έκοβε ο αγαπητός μας γυμνασιάρχης τις πέταγε!

Μια νέα στήλη κάνει εγκαίνια σ' αυτό το τεύχος και ελπίζω να μας δώσει πολύ υλικό στα προσεχή μας τεύχη. **Σημαντικοί Αμπετειανοί και Καϊρινοί του παρελθόντος**. Ο **Πέτρος Πηλαβάκης** μας παρουσιάζει τον πατέρα του και η **Νανά Ευσταθιάδου** τον θείο της. Περιμένω προτάσεις και κείμενα για τους δικούς σας σημαντικούς προγόνους.

Μια άλλη νέα στήλη κάνει ντεμπούτο στο τεύχος μας αυτό. **Φωτογραφίες από την κοινωνική ζωή Αμπετειανών** στην Ελλάδα του σήμερα. Ζητώ συγνώμη που σε πολλές από αυτές είμαι κι' εγώ μέσα και σας υπόσχομαι ότι αν μας στέλνετε εσείς τις δικές σας φωτογραφίες, εμένα δεν θα με ξαναδείτε ποτέ, αλλά έπρεπε να αρχίσω με ότι είχα στην **Samsung** μου!

Δύο πρόσφατες φωτογραφίες του 92άχρονου **Μενέλαου Παυλίδη**, της τάξης του '43, δημοσιεύουμε με καμάρι και ελπίδα να φτάσουμε κι' εμείς σ' αυτήν την ηλικία και να παρελαύνουμε με θερμοκρασία 25 βαθμών υπό το μηδέν στο Μόντρεαλ του Καναδά σαν τον Μενέλαο! **God bless you man!** Ο **Αμπετειανός του εξωτερικού «en famille»** στο τεύχος αυτό είναι ο **Άρης Πατρινός** με την σύζυγο, πεθερά και τις δύο κόρες του σε ευτυχισμένες στιγμές στο Ρόκβιλ της πολιτείας Μέριλαντ, προάστιο της Ουάσιγκτον.

Το νέο σήμα του Συλλόγου μας ελπίζω να σας αρέσει. Το **merchandizing** του σήματος ξεκίνησε, έχουμε αυτοκόλλητα που μπαίνουν παντού και ένα άσπρο καπελάκι με το μπλε σήμα πάνω του. Πληροφορίες από τον **Μίμη Πιερρή**.

Οι παραδοσιακοί χοροί της πατρίδας μας της **Καίτης** μας παρουσιάζουν χορούς και ενδυμασίες από την πανέμορφη **Θράκη**. Η Καίτη μου είπε ότι στο επόμενο τεύχος θα θαυμάσουμε χορούς και ενδυμασίες από την **Κύπρο** μας. Το ρεσιτάλ του **Λάκη Κουσανέλου, Γιώργου Δέλφη** την Τετάρτη 10 Μαΐου στον **Πολυχώρο Τέχνης «Αλεξάνδρεια»** ίσως είναι το γεγονός της χρονιάς μας μέχρι τώρα. Ο Σύλλογός μας οργάνωσε τα πάντα για αυτήν την πρώτη επαγγελματική εμφάνιση του αγαπητού μας Λάκη/Γιώργου και το ρεσιτάλ γίνεται υπό την αιγίδα του Συλλόγου μας. Την ανακοίνωση την έχετε λάβει, ελπίζω να σας δούμε όλους στην Πλατεία Αμερικής την Τετάρτη.

Το δεύτερο μέρος της πολύ σημαντικής έρευνας της Αμπετειανής μας φίλης και συνεργάτιδας **Βίλλυς Πολίτη Ζουέ**, της τάξης του 1992, για την **Εκπαίδευση των Ελλήνων της Αιγύπτου με την συνδρομή των μεγάλων ευεργετών** θα βρείτε στο τεύχος αυτό και στο επόμενο το τρίτο και τελευταίο. **Η Βίλλυ είναι τρίτης γενιάς Αμπετειανή**, αφού ο παππούς της και ο πατέρας της τελείωσαν την Αμπέτειο. **Chapeau!**

Από την όμορφη Κέρκυρα, ο **Ζέφυρος Καυκαλίδης**, απόφοιτος του 1965, γράφει για το γνωστό **Ανατολικό Ζήτημα**, και παρουσιάζει με εμπεριστατωμένα στοιχεία το **Ωρολόγιο της Κρίσεως**. Ο Θεός να βάλει το χέρι του.

Σε ποιο ελαφρύ μοτίβο ο τακτικός μας συνεργάτης από το Μόντρεαλ, **Χρίστος Χριστοφόρου**, απόφοιτος Εμπορικού το 1950, διηγείται τα παιχνίδια που παίζανε τότε, στην παλαιά Αμπέτειο της Οδού Φουάντ. Το ξύλο που έπεφτε τότε, το ψαλίδι του κ. Κονά και το χαστούκι του πατρός Γρηγορίου. Αναμνήσεις από μια εκδρομή στο Σινά το 1950 θυμάται ο **Δημήτρης (Μίκης) Γ. Καπαϊτζής**, απόφοιτος του 1949, με κλασσικές μαυρόασπρες φωτογραφίες του τότε. Ο Δημήτρης ήταν μέλος της πρώτης Επιτροπής Σύνταξης του Κάδμου που πρωτοκυκλοφόρησε το 1949, μαζί με τον **Πάνο Αρβανιτάκη** που ζωγράφισε το τότε και νυν εξώφυλλο του Κάδμου.

Αυτά και πολλά άλλα θα βρείτε φίλοι μου στον Κάδμο του Μαΐου.

Πολλή και εκλεκτή ύλη που μας ανάγκασε να αφήσουμε έξω πολλές από τις αγαπημένες σας στήλες.

Μην ανησυχείτε, επιστρέφουν όλα και όλες τον Ιούλιο.

Καλή ανάγνωση φίλοι και φίλες μας.

Περιμένουμε τις εντυπώσεις σας, τις αναμνήσεις σας, τις φωτογραφίες σας και τις απαιτήσεις για το τι θέλετε να βρείτε στον Κάδμο, **το δικό σας περιοδικό**.

Θέμα : Το χρονογράφημα του ΚΑΔΜΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

Γράφει η NANA ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΟΥ, απόφοιτος 1966

Αυτή τη φορά πολύ θα ήθελα να μην πω λόγια δικά μου, αλλά μόνον κάποιων που κατά καιρούς μίλησαν στην ψυχή μου και μ' έκαναν να νιώσω πιο συνειδητοποιημένος άνθρωπος και μια ουσιαστικότερη οντότητα. Κι αυτό, γιατί ξεφυλλίζοντας τα χρόνια πίσω μας κι ανατρέχοντας σε γαλήνιες στιγμές της ζωής μας, είναι απόλυτα βέβαιο ότι σίγουρα θα συναντήσουμε κάποιον παιδικό μας φίλο, έναν συμμαθητή μας, μια φιγούρα που ξεχώρισε και ξεχωρίζει, μια καρδιά πολύ κοντά μας. Με αυτό το σκεπτικό έγιναν και γίνονται και οι συναντήσεις μας κάθε τόσο. Μαζώματα συναισθημάτων και αναμνήσεων που θα μείνουν για πάντα χαραγμένα μέσα μας. Σημασία δεν έχει το ποιος ήταν πιο κοντά μας, αλλά το ότι είμαστε όλοι μαζί σε μια δεμένη εικόνα χρωμάτων και ήχων, σε μια παρέλαση έντονων συγκινήσεων, σε φιλίες της τάξης, του διαλείμματος και της διασκέδασης: στη φίλια, με την ευρύτερη και σοφότερη έννοια της.

Γι αυτό λοιπόν, διάλεξα ένα σχετικό ποίημα του ΧΟΡΧΕ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΡΧΕΣ, σε μετάφραση του Δ. Καλομοίρη, γνωρίζοντας ότι ο κορυφαίος αυτός Αργεντινός λογοτέχνης λάτρευε τους φίλους του και πάντοτε μαζί τους γιόρταζε ή θρηνούσε επιτυχίες κι αποτυχίες του. Σημαντική διαπίστωση αλήθεια για σκεπτόμενους κι αναγνωρισμένους συγγραφείς.

«ΠΟΙΗΜΑ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ»

Δεν μπορώ να σου δώσω λύσεις
για όλα τα προβλήματα της ζωής σου,
ούτε έχω απαντήσεις
για τις αμφιβολίες και τους φόβους σου
όμως μπορώ να σ' ακούσω
και να τα μοιραστώ μαζί σου.

....

Δεν μπορώ ν' αποτρέψω τις οδύνες σου
όταν κάποιες θλίψεις
σου σκίζουν την καρδιά,
όμως μπορώ να κλάψω μαζί σου
και να μαζέψω τα κομμάτια της
για να την φτιάξουμε ξανά πιο δυνατή.

....

Να κοιμάσαι ευτυχισμένος
Να εκπέμπεις αγάπη
Να ξέρεις ότι είμαστε περαστικοί.
Ας βελτιώσουμε τις σχέσεις με τους άλλους.

....

Πάντως δεν έχω την αξίωση να είμαι
ο πρώτος, ο δεύτερος ή ο τρίτος
στη λίστα σου.
Μου αρκεί που με θέλεις φίλο
Ευχαριστώ που είμαι.»

....

Νομίζω πως δεν χρειάζονται εξηγήσεις. Είναι σαφές το μήνυμα και έντονη η επιθυμία και η διάθεση να μην χαθούμε. Να' μαστε πάντα καλά και να βρισκόμαστε.

Θέμα : Το σκίτσο του Κάδμου

Σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης

Η άκρως μυστική αποθήκη του κ. Κονά!

Θέμα : Σημαντικοί Αμπετειανοί του Παρελθόντος

Μια νέα στήλη του Κάδμου όπου θα παρουσιάζουμε γνωστούς και σημαντικούς Αμπετειανούς και Καϊρινούς του παρελθόντος, που σημάδεψαν, με το έργο και την παρουσία τους, την Ελληνική ομογένεια του Καΐρου.

Αριστοκλής Πηλαβάκης του Κύρου

Γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου στις 20 Μαρτίου 1902.

Την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευσή του έλαβε στην Αμπέτειο Σχολή της Αιγύπτου.

Σπούδασε εμπορικές επιστήμες στην Ecole des Hautes Etudes Commerciales de Paris (diplôme HEC) και νομικά στο Πανεπιστήμιο των Παρισίων (Licence en droit).

Από το ίδιο Πανεπιστήμιο απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα στα νομικά (doctorat en droit) και στη διατριβή του «La politique douanière des trois principaux états européens et celle de la Société des Nations» το 1928 υποστηρίζει την κατάργηση των περιορισμών και απαγορεύσεων στα πλαίσια του διεθνούς εμπορίου, καθώς και την ενοποίηση των τελωνειακών δασμών και διατυπώσεων. Ως εκ τούτου πραγματοποίησε μία αρχική αναφορά στην ιδέα της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Με την επιστροφή του στο Κάιρο άσκησε δικηγορία στα μικτά δικαστήρια, στο Εφετείο και στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Από τον γάμο του με την Έλλη Ιωάννοβιτς, κόρη του γνωστού ωτορινολαρυγγολόγου ιατρού Ιωάννη Ιωάννοβιτς, απέκτησε τρία τέκνα: τον Κύρο, τον Ιωάννη και τον Πέτρο.

Ήταν από τα πλέον γνωστά μέλη της Ελληνικής παροικίας της Αιγύπτου με ποικίλες πολιτιστικές δραστηριότητες.

Διετέλεσε Πρόεδρος της «Αδελφότητος Κυπρίων» και Έφορος της «Αμπετείου Σχολής».

Στη μακροχρόνιο δράση του για υποστήριξη του Κυπριακού Αγώνα στην Αίγυπτο, μεταξύ άλλων, έγραφε άρθρα και απαντήσεις στον ξένο τύπο της Αιγύπτου.

Απεβίωσε στο Κάιρο στις 12 Ιουνίου 1958.

Στέφανος Ευσταθιάδης

Γράφει η NANA ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΟΥ, απόφοιτος 1966

Ο θείος Στέφανος Ευσταθιάδης γιος του Μιχάλη Ευσταθιάδη κι αδελφός του μπαμπά μου Τάκη Ευσταθιάδη, μας άφησε την Κυριακή 22/1/2017, και η κηδεία του έγινε στις 24/1 στο κοιμητήριο Καλλιθέας, στις 14:30.

Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1925 και φοίτησε στην Αμπέτειο. Στη συνέχεια κι αφού εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα παντρεμένος με τη Μαρίκα Σταθάκη (57 χρόνια έως χθες...) σπούδασε στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή απ' όπου και πήρε το πτυχίο του. Στον πόλεμο του 40 κατατάχθηκε στο Ναυτικό ως εθελοντής στην Κορβέτα «Αποστόλης», πράξη που του εξασφάλισε πλήθος παρασήμων και τιμητικών διακρίσεων: η πλέον πρόσφατη μάλιστα από το Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου Παλαιών Πολεμιστών Καΐρου και του Πανελλήνιου Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων Πολεμιστών, όπου διετέλεσε Ειδικός Γραμματέας και μέλος του Δ. Σ. από το 1980 έως το 2010.

Με τη Μαρίκα απέκτησε έναν γιο τον Δημήτρη Ευσταθιάδη, απόφοιτο του Οικονομικού Πανεπιστημίου Πειραιά με μεταπτυχιακό στη Διοίκηση Επιχειρήσεων, ο οποίος και του χάρισε δυο υπέροχους εγγονούς, τον Στέφανο και τον Πέτρο.

Θέμα : Κοινωνική στήλη Αμπετειανών στην Αθήνα

Ο Αμπετειανός Ανδρέας Γιοβάνος, απόφοιτος του 1966 δίπλα στην αφίσα του βιβλίου του "Ψεύτικες Ζωές" κατά την διάρκεια παρουσίασης του βιβλίου του στον 7ο όροφο του Public στο Σύνταγμα

Οι Αμπετειανοί Μίμης Πιερής και Λάκης Πεζάς με φίλους της Αμπετείου σε εκδρομή στο οινοποιείο του Μπουτάρη στην Αταλάντη

Οι Αμπετειανοί Ιγνάτιος (Νούσης) Αντωνιάδης, 1949, και Βικέντιος Μπεκατώρος, 1965, με φίλες του συλλόγου μας στον Πολυχώρο Τέχνης Αλεξάνδρεια σε εκδήλωση του Συλλόγου μας για την μέρα του Αγίου Βαλεντίνου

Ο ταμίας του Συλλόγου μας Μίμης Πιερής διαλέγει κρασιά για την κάβα του σπιτιού του κατά την διάρκεια εκδρομής στο οινοποιείο του Μπουτάρη στην Αταλάντη

Η Φρύνη Λαμπούρα, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου μας και πρώην καθηγήτρια της Αμπετείου Σχολής, με τον σύζυγό της Αλέκο Γκρέις, συνεργάτη του Κάδμου, σε βραδιά Μπαλ Μασκέ στον ΕΝΟΑ του Άγιου Κοσμά

Ο Αμπετειανός Βικέντιος Μπεκατώρος, 1965, με τον Γεν. Γραμματέα του Συλλόγου μας Λάκη Πεζά, με φίλες του Συλλόγου μας έξω από το Θέατρο της Δόρας Στράτου στην Ακρόπολη

Οι Ηλιουπολίτες, αδελφικοί φίλοι από την Μελαχροίνη και απόφοιτοι της Αμπετείου, 1966, Ανδρέας Γιοβάνος και Γιάννης Ζερβός στο Μπητς Πάρτι του συλλόγου μας στον Ελληνικό Ναυτικό Όμιλο στον Άγιο Κοσμά

Στη βεράντα του Μίμη Πιερή, από αριστερά Πεζάς, Πιερής, Σφακιά-νόπουλος, Ραδικόπουλος, Μανδαλίδης

Οι Αμπετειανοί
Γιώργος Κρητικός
από Νέα Υόρκη και
Μενέλαος Παυλίδης
από Μόντρεαλ,
με τους Νικόλα Βαδή
και Λάκη Πεζά,
σε μια συνάντηση ...δύο ηπείρων

Θέμα : Αμπετεϊανοί του εξωτερικού

Ο Μενέλαος Παυλίδης, απόφοιτος του 1943, στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου στο Μόντρεαλ του Καναδά

Ο Μενέλαος Παυλίδης, απόφοιτος του 1943, σε επίσημη δεξίωση της 25ης Μαρτίου στο Μόντρεαλ του Καναδά

Θέμα : Αμπετειανοί του εξωτερικού “en-famille”

Οικογένεια Αριστείδη (Άρη) Πατρινού (Rockville, Maryland ΗΠΑ)

Η φωτογραφία είναι από τα περσινά Χριστούγεννα όπου όλη η οικογένεια μαζεύεται για τις γιορτές. Η σύζυγός μου Kathryn, απόφοιτος της Νομικής Σχολής του Harvard, είναι πλέον συνταξιούχος αλλά προσφέρει εθελοντικά τις υπηρεσίες της σαν ξεναγός στον Εθνικό Ζωολογικό Κήπο της Washington και γράφει το τρίτο της βιβλίο επιστημονικής φαντασίας. Η μεγάλη μου κόρη Μαρίτσα, απόφοιτος του Pratt Institute, εργάζεται σαν κειμενογράφος-γραφίστρια στην εταιρεία BuzzFeed της Νέας Υόρκης με hobby το Taekwondo. Η μικρότερη Θάλεια αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της (ιστορία και λογοτεχνία) στο Johns Hopkins συνεχίζει τις σπουδές της στο Πανεπιστήμιο της Φιλαδέλφειας για εκπαιδευτικός. Είναι ενεργός ακτιβίστρια σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος. Στη φωτογραφία μαζί μας είναι και η μητέρα της Kathryn. Στο T-shirt που φοράω γράφει : «ΝΑΙ έχω ένα σχέδιο συνταξιοδότησης, σκοπεύω να παίξω κιθάρα». Αλλά αυτό θα περιμένει ακόμα. Τους χαιρετισμούς μου σε όλους τους φίλους Αμπετειανούς !

Ο Αριστείδης Πατρινός γεννήθηκε το 1947 στην Αλεξάνδρεια και αποφοίτησε από το Πρακτικό Τμήμα της Αμπετείου Σχολής το 1965. Σήμερα, μεταξύ άλλων, διευθύνει την έρευνα στην εταιρεία NOVIM των ΗΠΑ.

Από την καλή μας Αμπετειανή φίλη και συνεργάτιδα του Κάδμου Μαρία Αδαμαντίδου Κουτρομπάκη - αυτό τον καιρό, ο άνθρωπός μας στο Κάιρο - λάβαμε το κατωτέρω mail και την ευχαριστούμε:

"Όχι ότι σας λείπουν οι ιδέες, αλλά είδα αυτό το δημοσίευμα στην εφημερίδα "Κήρυξ" του 1938 όπου ο Σύλλογος Ελλήνων Αποφοίτων Αμπετείου, οργάνωνε στις 7 Ιουλίου ποταμίσια εκδρομή γιατί τότε είχε πανσέληνο. Moon river... (από τα αγαπημένα μου τραγούδια).

Επισυνάπτω την ανακοίνωση.»

“Ενώσις Ἑλλ. Ἀποφοίτων
Ἀμπετείου
Μεγάλη νυκτερινή ἐκδρομή
Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν Ἀξιολί-
μων Μελῶν τῆς Ἐνώσεως διὰ τὸ
Σάββατον 9 Ἰουλίου θὰ λάβῃ χώ-
ραν, ὑπὸ τὴν πανσέληνον, μεγάλην
ἐκδρομὴν διὰ ποταμοπλοίου εἰς
Μπαρράς.
Ἡ ἐκκίνησις θὰ γίνῃ ἐκ Ρόδ. ἐλ.
Φάραγκ καὶ ὥραν 8 καὶ 30 μ. μ.
Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου ὁρίσθη εἰς
γ. δ. 12.
Χορὸς—Μανδολινάτα—Ἑκπλήξεις
(Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΕΡΑΝΙΣΜΑΤΑ

Γράφει ο Γιώργος Οικονομίδης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ «ΑΣΤΥ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΩΝ» ΣΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

Υπάρχει απόλυτη αιτιοκρατία στον φυσικό κόσμο ή απροσδιοριστία;

Πριν διατυπωθεί η αρχή της αβεβαιότητας, η φιλοσοφική σκέψη όλων των εποχών προσπάθησε να δώσει κάποιαν απάντηση σ' αυτό το αγωνιώδες ερώτημα.

Σίγουρο βέβαια είναι το «συνειδός εγώ».

Cogito ergo sum = Νοώ άρα υπάρχω,

και το συνειδός εγώ ορισμένως δεν ανήκει στον Φυσικό κόσμο στον οποίο οι άνθρωποι των Φυσικών Επιστημών αποδίδουν κατ' εξοχήν το γνώρισμα της πραγματικότητας. Είναι και το πεπρωμένο, η πίστη στο γραφτό, πίστη που ισχύει από την αρχαιότητα ως τις μέρες μας. Ο Φυσικός κόσμος εξελίσσεται σύμφωνα με τους αναγκαστικούς ασάλευτους αιωνίους νόμους που όρισε ο Δημιουργός.

Έτσι λέγει ο Πέρσης Μαθηματικός, Αστρονόμος και ποιητής Ομάρ Χαγιάμ, σ' ένα από τα περίφημα τετράστιχά του, τα Ρουμπαγιάτ.

Ναι, γράφτηκε στην Κτίσης
το πρώτο το πρωί,
τι θα διαβάς' η ώρα
της Κρίσης η στερνή.

Και η συνείδηση; Η συνείδηση κατά την εκδοχή αυτή παρακολουθεί παθητικά, παρατηρεί και νομίζει, μέσα σ' ένα είδος αυταπάτης, ότι επιδρά ενεργητικά στην εξέλιξη του κόσμου.

Εξάλλου λέει ο Ρομαντικός ποιητής **Blake**:

Να βλέπεις ένα κόσμο σ' ένα κόκκο άμμου, κι έναν ουρανό σ' ένα αγριολούλουδο
Να κρατάς το άπειρο στην παλάμη του χεριού σου,
και την αιωνιότητα σε μια στιγμή.

Ωραία λόγια, γεμάτα φαντασία και ποιητική έμπνευση. Αλλά και η έμπνευση η δική μας, του καθενός, κάτι που πνέει μέσα μας, και ζωντανεύει τις αισθήσεις μας, τον νου και την ψυχή μας, μήπως μας ξυπνά όπως οι σίχοι του Blake, ή πάλι μας βυθίζει σ' έναν ωραίο ύπνο, ήρεμο, ανανεωτικό και απαραίτητο; Αφού ένας άλλος ποιητής, ο **Ανακρέων** διηγείται πως έλαβε από τον Τύραννο Πολυκράτη ως δώρο πέντε χρυσά τάλαντα.

Το τεράστιο αυτό ποσό το φύλαγε άγρυπνος νύχτα μέρα. Την τρίτη όμως μέρα, αποφάσισε να το επιστρέψει γιατί όπως είπε ο ύπνος τριών ημερών δεν πληρώνεται με τίποτε, ούτε με πέντε χρυσά τάλαντα, κι έχει πολύ περισσότερη αξία.

Θα μου πείτε τώρα μ' αυτές τις δυσκολίες που περνάμε για ποίηση και ποιητές θα μιλάμε; Και γιατί εξάλλου να κουράζουμε το μυαλό μας αφού διαπιστωμένα η ποίηση απαιτεί άλλες στροφές του μυαλού;

Ναι, αλλά στην ποίηση καταφεύγουμε την εποχή της κρίσης.

Διότι ο ποιητής είναι ο ευαίσθητος δέκτης του πολιτικού, του ανθρώπινου γίνεσθαι.

Και μολοντί ο Μάρτιος μήνας είναι ο μήνας του Πολεμικού Άρη (Mars – Martis), αυτόν τον μήνα εορτάζεται η παγκόσμια ημέρα της ποίησης (21 Μαρτίου).

Ακόμη και στην νεκρώσιμη ακολουθία, ας θυμηθούμε τον Ψαλμό «Μια ροπή και ταύτα πάντα θάνατος διαδέχεται»

Τι είναι πάλι αυτό;

Αυτό σημαίνει ότι λίγο να γείρει η πλάστιγγα, η ζυγαριά (ροπή), όλα ανατρέπονται κι έρχεται το τέλος.

Vivere pericolosamente, δηλαδή.

Δεν μπόρεσαν να πιουν το αθάνατο νερό για να νικήσουν τον χρόνο όπως τραγουδούσαν ο Ξυλούρης κι ο Μάνος Λοΐζος! Διότι αν σκεφθούμε γενικά τι είναι το έργο και ο χρόνος, θα καταλήξουμε πως και τα δύο βιώνονται από το σώμα, αλλιώς δεν μπορούν να είναι αληθινά.

Κι έτσι σκέπτομαι ότι έχουμε την σωματική γλώσσα της ποίησης, σε αντίθεση προς την ασώματη γλώσσα της επιστήμης. Και δεν ξεχνούμε ποτέ και την μεγάλη αμαρτωλή, την «πολιτική» που δεν είναι τίποτε άλλο, όπως έχουμε διαπιστώσει όλοι μας, παρά «η τέχνη για μια υπόσχεση ευδαιμονίας που διαρκώς αθετείται».

Γενικά είναι δύσκολο να βρούμε σ' όλα αυτά τα ερωτήματα, μια σίγουρη απάντηση.

ΤΟ ΝΕΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Κατά την διάρκεια της πρόσφατης Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας, παρουσιάστηκε το νέο σήμα του εν Αθήναις Συλλόγου Αμπετείου Σχολής.

Το νέο σήμα βασίστηκε στο κλασικό σήμα της Αμπετείου Σχολής, με την προσθήκη ενός "Σ", του Παρθενώνας και την αλλαγή του στεφανιού σε φύλλο ελιάς. Το design ήταν μια ομαδική απόφαση του ΔΣ και η εκτέλεση έγινε από την Κα Μαρία Μιχαηλίδη, μέλος του ΔΣ του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων.

Θέμα : Ελληνική Παράδοση

.....γράφει η Καίτη Μπαραμίλη, απόφοιτος 1967

ΘΡΑΚΗ

Με άρωμα Ανατολής να αναδίδει και με εικόνες γεμάτες έντονα χρώματα, με παραδόσεις και θρύλους, σε συνδυασμό με αγέρωχα βουνά και μεγάλα δάση είναι η Θράκη. Βρίσκεται στο ΒΑ τμήμα της Ελλάδας, σήμερα μοιρασμένη ανάμεσα σε τρία γειτονικά κράτη: Ελλάδα, Τουρκία, Βουλγαρία, στα μέρη όπου η Δύση παντρεύεται την Ανατολή. Όλα σ' αυτό το σταυροδρόμι της Ανατολής με τη Δύση μοιάζουν να είναι φτιαγμένα από διαφορετικό υλικό, καθώς η γεωγραφική της θέση, προσδιορίζει τις συγγένειες της μουσικής και των χορών με τις αντίστοιχες μουσικές και χορούς των γειτονικών λαών και ταυτόχρονα με μια έντονη μουσική, χορευτική και εθμική παράδοση όπου συμβιώνει εδώ και αιώνες το χθες με το σήμερα. Τα χαρακτηριστικά αυτά προσδίδουν στη Θράκη μια ιδιαιτερότητα ως προς τον υπόλοιπο Ελλαδικό χώρο.

Διατηρούνται ακόμη μέχρι σήμερα τα αναστενάρια, τα κουρμπάνια (το κουρμπάνι γινόταν στην εορτή του Αγίου Γεωργίου - 23 Απριλίου- την οποία τιμούσαν και οι Τούρκοι, οι οποίοι συσχέτιζαν τον Άγιο Γεώργιο με μουσουλμάνο άγιο που τον ονόμαζαν "Χιδίν Ελέζ" και δεν επέτρεπαν την σφαγή αρνιών πριν από την εορτή του Αγ. Γεωργίου. Αναφέρεται ότι από τον σουλτάνο μοιράζονταν την ημέρα του Αγ. Γεωργίου 5.000 αρνιά και από τη μητέρα του σουλτάνου άλλα 1.000), οι μεταμφιέσεις του δωδεκαημέρου, και της αποκριάς, το έθιμο του αγιόγιαννου και της τζαμάλας (το έθιμο της τζαμάλας, τελούσαν στην αρχή της σποράς των δημητριακών, τέλη Οκτωβρίου με αρχές Νοεμβρίου, ή την ημέρα του αγίου Δημητρίου, η οποία παραδοσιακά, στο λαϊκό καλαντάρι, θεωρείται ως η αρχή του χειμερινού εξαμήνου), καθώς και έθιμα με μιμικές παραστάσεις, που συνοδεύονται με τους ανάλογους χορούς. Μεγάλος στάθηκε ο επηρεασμός των εθίμων και της μουσικής από τα Μικρασιατικά παράλια.

Βόρεια Θράκη

Ανδρική φορεσιά από το Σουφλί (Εβρος)

Νέα Βύσσα (Εβρος) Καθημερινή φορεσιά των προσφύγων από την Μπόσνα

Ανατολική Ρωμυλία

Φορεσιά από την Καρωτή

Γιορτινές Φορεσιές από το Σουφλί (Εβρος)

Φορεσιά από τους Μεταξάδες (Εβρος)

ΧΟΡΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ (Βόρεια Θράκη)

Γιάρισκα, ο χορός της Ρίσκας (γυναικείο όνομα)

Μπαϊντούσκα ή Τραμπανιστός στις τρείς. Είναι ζωηρός χορός που χορεύεται από άνδρες και γυναίκες σ' ολόκληρη τη Θράκη. Υπάρχουν διάφορες εκδοχές για την ερμηνεία της ονομασίας του χορού. Αν η λέξη έχει σλαβική καταγωγή, τότε σημαίνει πάει ίσια, ενώ αν η ρίζα της λέξης είναι τούρκικη, τότε σημαίνει τον άνθρωπο που δεν περπατά ίσια, κουτσαίνει χωρίς να είναι κουτσός.

Συγκαθιστός 8/8 ή Μάντρα. Συγκάθισμα ή Συγκαθιάρ(ι)κο. Χορεύεται στους γάμους, όταν πηγαίνουν να πάρουν τη νύφη, επίσης σε πανηγύρια και άλλα γλέντια. Την ονομασία του οφείλει στο ότι το βήμα του χορευτή ημικάθεται μια στο δεξιό και μια στο αριστερό πόδι. Οι συγκαθιστοί σκοποί είναι πολλοί σε κλίμακες, τρόπους και αρχιτεκτονική μελωδιών. Χορεύονται κατά ζεύγη αντικριστά, με μεγάλη ποικιλία χορευτικών σχημάτων και συνοδεύονται από ενθουσιώδη επιφωνήματα.

Καλλινίτικος ή Κανελιάτικος, επτάσημος συγκαθιστός χορός του γάμου που χορεύεται σε τριάδες (δύο καλλίνες, φίλες της νύφης και ένας άντρας στη μέση)

Ζωναράδικος, Θρακιώτικος χορός, που χορεύεται με διάφορες μορφές, σε όλη τη Θράκη αλλά και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας όπου έχουν εγκατασταθεί πρόσφυγες από την Ανατολική Ρωμυλία. Οφείλει την ονομασία του στο γεγονός ότι οι χορευτές πιάνονται ο ένας από τον άλλο από τα ζωνάρια. Χορεύεται κυκλικά. Μπροστά μπαίνουν οι άντρες και ακολουθούν οι γυναίκες. Σύμφωνα με τα ήθη παλαιότερα, ο τελευταίος άντρας για να πιαστεί με την πρώτη χορεύτρια του γυναικείου κύκλου και ν' αποτελέσουν από κοινού έναν κύκλο, έπρεπε απαραίτητα να είχαν συγγενική σχέση μεταξύ τους. Η συνήθεια αυτή ίσχυε για το σύνολο των κυκλικών χορών, ιδιαίτερα στην περιφέρεια του Διδυμότειχου.

Ντιβιτζίδικος, χορός του ντιβιτζή και της καμήλας από το δρώμενο της Πρωτοχρονιάς (καλοχρόνισμα) στο Νέο Μοναστήρι.

Μιλήσω, τοπικός χορός σε επτάσημο ρυθμό που παίρνει το όνομά του από το ομώνυμο τραγούδι που αναφέρεται σε επίθετο ονόματος. Χορεύεται στο Νέο Μοναστήρι Δομοκού.

Μοναστηριώτικη Μπαϊντούσκα, μοναστηριώτικη απόδοση του χορού σε πεντάσημο ρυθμό, χορεύεται στο Νέο Μοναστήρι Δομοκού.

Τσέστο(ς), μοναστηριώτικος ανδρικός χορός επιδεξιότητας , που χορεύεται από ομάδες ανδρών, σε κλειστούς κυρίως χώρους.

Πηγή πληροφοριών από εγκυκλοπαίδειες και διαδίκτυο.

αλεξάνδρεια

ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΤΕΧΝΗΣ

Σπάρτης 14, Πλ. Αμερικής, 112 52 Αθήνα, Τηλ.: 210 867 3655 | e-mail: egyptiotis@yahoo.com
www.facebook.com/AlexandreiaPolychorosTechnes | www.alexandriaculturefoundation.gr

Τετάρτη 10 Μαΐου 2017, 20.30

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΕΛΦΗΣ

1^{ος} Έλλην πιανίστας στην Όπερα των Παρισίων

Schubert, Bizet, Satie, Chopin, Gershwin, Prokofiev,
Rachmaninov, Duc Ellington, Delphis

Είσοδος: 10€

Κρατήσεις: 210-8673655 & 6944-945710

Αγαπητά μας μέλη, φίλες και φίλοι του Συλλόγου μας,

Την Τετάρτη 10 Μαΐου 2017 στον «Πολυχώρο Τέχνης Αλεξάνδρεια», στην Πλατεία Αμερικής, ο αγαπητός μας φίλος και συμμαθητής Λάκης Κουσάνελος, γνωστός ως Γιώργος Δέλφης, θα δώσει το πρώτο του, στην Αθήνα, επαγγελματικό ρεσιτάλ.

Στις 10 Μαΐου, η καλλιτεχνική Αθήνα θα υποδεχτεί έναν αξιόλογο Αιγυπτιώτη μουσικό.

Ο καταξιωμένος και διεθνώς αναγνωρισμένος πιανίστας της Όπερας των Παρισίων από το 1982, ο πρώτος Έλληνας πιανίστας που κατέχει με μεγάλη επιτυχία την θέση αυτή, θα παρουσιάσει κλασσικά έργα των **Schubert, Bizet, Satie, Chopin, Gershwin, Prokofiev, Rachmaninov, Duke Ellington**, καθώς και δικές του συνθέσεις στο πιάνο.

Γέννημα θρέμμα του Καΐρου και της Αμπετείου Σχολής, ο Λάκης τελείωσε το Γυμνάσιο το 1964 και σπούδασε στο Κάιρο στο **Conservatoire Tiegerman** με την καθηγήτρια Φωτεινή Μαριανού, μετά στο Ωδείο Αθηνών και συνέχισε τις σπουδές του, με υποτροφία της Καπνοβιομηχανίας Κεράνη, στο Παρίσι, στην **Ecole Normale de Musique** και στην **Σορβόνη** όπου απέκτησε Δίπλωμα Μουσικολογίας.

Με υποτροφία, πάντα, ταξίδεψε στην Ινδία, στο Νέο Δελχί και τις Βενάρες με θέμα «**Σύγκριση μεταξύ της Ινδικής ρυθμικής μουσικής και της μετρικής στην Αρχαία Ελληνική ποίηση**». Από το 1982 είναι πιανίστας στο Εθνικό Θέατρο Γκαρνιέ της Όπερας των Παρισίων υπό την διεύθυνση του **Rudolph Nureyev**, συνεχίζοντας πάντα τις σπουδές του στην **“Ecole des Hautes Etudes”** στο Παρίσι, στην **“American School of Modern Music”**, και στην **“Bill Evans Piano Academy”** για ειδικές σπουδές jazz.

Το πλήρες βιογραφικό του Λάκη και περισσότερες πληροφορίες όσον αφορά τις διαλέξεις, σεμινάρια, συναυλίες και δισκογραφία του, θα το βρείτε στην ιστοσελίδα του καλλιτέχνη, www.greecepeace.com.

Ο **Σύλλογος Αμπετείου Σχολής**, με μεγάλη χαρά, ανέλαβε την οργάνωση του πρώτου επαγγελματικού ρεσιτάλ στην Αθήνα του καταξιωμένου Καϊρινού φίλου μας και συμμαθητή και είναι απόφαση του Δ. Σ. του Συλλόγου μας να βοηθήσει κάθε ταλαντούχο Αμπετειανό καλλιτέχνη στα πρώτα του, στην Αθήνα, επαγγελματικά βήματα.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τις φίλες μας στον «Πολυχώρο Τέχνης Αλεξάνδρεια» **Ηλέκτρα** και **Έλλη** που συνεργάστηκαν άψογα μαζί μας στην οργάνωση του ρεσιτάλ του Λάκη. Ένα μεγάλο επίσης ευχαριστώ στον ιδιοκτήτη του «Αλεξάνδρεια», τον Αλεξανδρινό μας φίλο και καταξιωμένο ηθοποιό και σκηνοθέτη **Βασίλη Βλάχο**, που συνεργάστηκε επίσης άψογα μαζί μας.

Ο Πολυχώρος Αλεξάνδρεια βρίσκεται στην Πλατεία Αμερικής, στην Οδό Σπάρτης 14 και έχει πάρκινγκ ακριβώς απέναντι. Πληροφορίες και κρατήσεις θέσεων με την Ηλέκτρα και την Έλλη στα 210 867-3655 και 6944 94 57 10. Η είσοδος είναι 10.00 ευρώ. Ο χώρος διαθέτει μπαρ καθώς και λίγα σνακς, όλα σε λογικότατες τιμές.

Η Εκπαίδευση των Ελλήνων της Αιγύπτου με τη συνδρομή των Μεγάλων Ευεργετών

γράφει η Βίλλυ Πολίτη - Ζουέ, απόφοιτος 1992

Μέρος 2ο (συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο

Το 1883, ο Ευάγγελος Αχιλλόπουλος, βαμβακέμπορος από την Τσαγκαράδα του Βόλου προσφέρει 10.000 Λ.Αιγ. για να ιδρυθεί Παρθεναγωγείο που θα φέρει το όνομά του και παραχωρεί ένα διώροφο γωνιακό κτίριο στην περιοχή Μούσκι για να στεγαστεί εκεί το Σχολείο. Το 1906 το ακίνητο του Αχιλλόπουλου πωλείται, διότι κρίθηκε ακατάλληλο για σχολείο και το Αχιλλοπούλειο μετακόμισε στην Τεουφεκία στην οδό Ντουμπρέ σε ιδιόκτητο ακίνητο της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου όπου και παρέμεινε μέχρι το 1929. Το 1907 ο Ιωάννης Αθανασάκης προσφέρει το σημαντικό χρηματικό ποσό των 1.500 Λιρών Αιγύπτου για την ανέγερση δεύτερου ορόφου ενώ σημαντικά ποσά προσφέρουν και οι Νέστωρ Τσανακλής και Άγγελος Χέλμης. Παράλληλα την ίδια χρονιά για πρώτη φορά στα χρονικά των εκπαιδευτηρίων, ο Νικόλαος Αχιλλόπουλος ιδρύει το «χρηματικό γέρας». Πρόκειται για σχολικούς αγώνες όπου τα βραβεία ήταν ένα μεγάλο χρηματικό ποσό. Αργότερα το 1921, ο Πολυχρόνης Κότσικας κληροδότησε στην Ε.Κ.Κ. ομόλογα ονομαστικής αξίας 4.000 Λ. Αιγ., όπου με τους τόκους θα διανέμονται ρούχα στις άπορες μαθήτριες του Παρθεναγωγείου κατά τις εορτές των Χριστουγέννων και του Πάσχα.

Από το 1929 μέχρι το 1964 η Σχολή στεγαζόταν στο κτίριο του Μπαμπ ελ Λουκ. Στην ανέγερση του σχολικού αυτού κτιρίου βοήθησαν εκτός από τους ευεργέτες και οι πάροικοι με τις προσφορές τους. Έτσι οι εισφορές για τα σχολικά κτίρια ανέρχονται στις 13.000 Λ. Αιγ. για το έτος 1923 και στις 1.500 Λ. Αιγ. για το έτος 1924.

Στην αρχή λειτούργησε ως Παρθεναγωγείο και όταν το 1964 πωλήθηκε το κτίριο αυτό, το σχολείο μετακόμισε στο κτίριο του Σπετσεροπουλείου Ορφανοτροφείου στην Ηλιούπολη όπου και έγινε μεικτό σχολείο. Στις 8 Ιουλίου του 1930, το Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο αναγνωρίζεται ως ισότιμο σχολείο των Παρθεναγωγείων της Ελλάδος. Τα απολυτήρια που παίρνουν οι μαθήτριες είναι ισότιμα με αυτά του Ελληνικού γυμνασίου και οι απόφοιτοι λαμβάνουν παράλληλα και τίτλους κατοχής της γαλλικής γλώσσας.

Το Παρθεναγωγείο έχει δικό του θέατρο καθώς και αίθουσες ειδικά διαμορφωμένες και εξοπλισμένες για τα ειδικά μαθήματα όπως:

αίθουσα σχεδίου όπου διδασκόντουσαν ιχνογραφία, σχέδιο και διακοσμητική

αίθουσα οικοκυρικών όπου διδασκόντουσαν ραπτική, κεντητική και μαγειρική

αίθουσα ωδικής πλήρως εξοπλισμένη με διάφορα μουσικά όργανα που ήταν προσφορά ευγενών παροίκων.

Από το 1938 διδάσκεται η Αγγλική γλώσσα ενώ από το 1946 και η αραβική. Στο Παρθεναγωγείο λειτουργούν δύο φιλανθρωπικοί οργανισμοί για τις άπορες μαθήτριες, το πρωινό ρόφημα και το σχολικό συσσίτιο.

Λόγω της μείωσης του πληθυσμού, το 1966 καταργήθηκε το Λύκειο της Αχιλλοπουλείου και το 1968 και το Γυμνάσιο. Παραμένει μέχρι σήμερα το Δημοτικό.

Ξενάκειος Σχολή Αρρένων

Το 1904 ιδρύεται η Αστική Σχολή Αρρένων και το 1929 η Σχολή αυτή μετακομίζει στην Τεουφεκία και συγκεκριμένα στην οδό Ντουμπρέ και μετονομάζεται σε Ξενάκειο Σχολή. Πήρε το όνομα αυτό από τον Μεγάλο Ευεργέτη Κωνσταντίνο Ξενάκη που καταγόταν από το Σαγκρί της Νάξου. Ο Ξενάκης απεβίωσε το 1920 και άφησε κληροδότημα ύψους 27.000 Λ. Αιγ. καθώς και την υψηλή κυριότητα ακινήτου επί της οδού Φιλελλήνων στην Αθήνα στην Ελληνική Κοινότητα Καΐρου με τον όρο να ιδρυθεί Αστική Σχολή Αρρένων και να ονομαστεί Ξενάκειος.

Στις 9 Φεβρουαρίου του 1941 έγιναν τα εγκαίνια του νέου κτιρίου στο Μπαμπ ελ Λουκ δίπλα από το Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο σε ένα οικόπεδο εκτάσεως 3.591 τ.μ., το οποίο αγοράστηκε από την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου. Η Ξενάκειος Σχολή είχε εξατάξιο Δημοτικό Σχολείο και για ένα διάστημα τριτάξια ανωτέρα αστική σχολή εμπορικής κατάρτισης. Όταν το 1964 εκποιήθηκε το κτιριακό συγκρότημα του Μπαμπ ελ Λουκ, έκλεισε πλέον η Ξενάκειος Σχολή.

Γυμναστικές επιδείξεις γινόντουσαν κάθε χρόνο στο Ελληνικό Κοινοτικό στάδιο στη Σούμπρα, όπου συμμετείχαν όλα τα σχολεία του Καΐρου. Οι επιδείξεις αυτές σταμάτησαν όταν πωλήθηκε το στάδιο το 1971.

Επαγγελματικές Σχολές (Ημερήσιες και Νυχτερινές)

Οι Επαγγελματικές Σχολές (Ημερήσιες και Νυχτερινές) λειτουργούσαν στην αρχή στην Ξενάκειο. Είχαν πολλά τμήματα και πολλούς μαθητές. Από το 1964 στεγάζονταν στο κτίριο της Μελαγχροινείου Σχολής. Λόγω μη προσέλευσης μαθητών το 1978 έκλεισαν οι Ημερήσιες Σχολές και το 1979 οι Νυχτερινές.

Συνολικά, στα 28 χρόνια λειτουργίας των ημερήσιων επαγγελματικών σχολών απονεμήθηκαν:

- 382 Πτυχία Μηχανοτεχνιτών
- 175 Πτυχία Ηλεκτροτεχνιτών
- 171 Πτυχία Ραδιοτεχνιτών
- 179 Πτυχία Αρχιτεκτονικού Σχεδίου
- 1271 Πτυχία Κοπτικής γυναικείων ενδυμάτων
- 34 Πτυχία Κοπτικής ανδρικών ενδυμάτων
- 154 Πτυχία Λογιστών
- 13 Πτυχία Εργοδηγών Ηλεκτρολόγων
- 50 Πτυχία Εργοδηγών Μηχανολόγων
- 772 Πτυχία Οξυγονοκολλητών - Ηλεκτροσυγκολλητών
- 134 Πτυχία Πρακτικών Τμημάτων Ηλεκτρολογίας, Μηχανολογίας και Μηχανικού Σχεδίου.

Ανωτέρα Τουριστική Σχολή

Το 1966 ιδρύθηκε η Ανωτέρα Τουριστική Σχολή Καΐρου, η οποία ήταν ισάξια με την Τουριστική Σχολή Ρόδου. Στεγάζονταν στο κτίριο της Μελαγχροινείου Σχολής στην Ηλιούπολη. Η διάρκεια φοίτησης ήταν διετής και διδασκόντουσαν εκτός των άλλων και 4 ξένες γλώσσες : Αραβικά, Αγγλικά, Γαλλικά και Γερμανικά. Η ίδρυση της Τουριστικής Σχολής Κρήτης και η νέα απόφαση του Υπουργείου Παιδείας που όριζε ότι ο κύκλος σπουδών των τουριστικών σχολών πρέπει να είναι τριετής καθώς και η συρρίκνωση των Ελλήνων οδήγησε την Κοινότητα το 1985 στο να ζητήσουν την ανάκληση της άδειας της Τουριστικής Σχολής Καΐρου.

Μελαγχροίνειος Σχολή

Γύρω στο 1900 η εταιρεία Ηλιούπολη που έχτισε το νέο αυτό προάστιο του Καΐρου θέλοντας να προσελκύσει κόσμο παραχώρησε δωρεάν ένα οικόπεδο στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας. Ο τότε Πατριάρχης ζήτησε από τον πλούσιο καπνέμπορα Μιλτιάδη Μελαγχροινό να αναγείρει σχολείο. Ο Μελαγχροινός δέχτηκε και χτίστηκε η Μελαγχροίνειος, η οποία όμως δεν λειτούργησε για πολύ διότι ο Μελαγχροινός έχασε την περιουσία του στο χρηματιστήριο και έφυγε για την Αμερική. Αργότερα όταν το 1925 ιδρύθηκε η Ελληνική Κοινότητα Ηλιουπόλεως στεγάστηκε εκεί το σχολείο της μέχρι το 1966 που συγχωνεύτηκε με την Κοινότητα Καΐρου.

(η συνέχεια και το τέλος του άρθρου στο επόμενο τεύχος)

Το Ανατολικό Ζήτημα και το ωρολόγιο της Κρίσεως

Γράφει ο Ζέφυρος Α. Καυκαλίδης , απόφοιτος 1965

(Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών)

*Ο Ζέφυρος Αθαν. Καυκαλίδης γεννήθηκε στο Κάιρο στις 6.1.1948 και αποφοίτησε από την Αμπέτειο το 1965.

Σπούδασε Φιλοσοφία και Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, μέλος της Επιτροπής Ενημερώσεως για τα Εθνικά θέματα επί προεδρίας του τ. Προέδρου της Δημοκρατίας Μιχαήλ Στασινόπουλου, μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων – το θεατρικό του έργο «Το Δείπνο» σκηνοθέτησε ο Κάρλος Κουν στο Θέατρο Τέχνης το 1976 – και εταίρος της International Society of pre- and Perinatal Psychology and Medicine (Heidelberg-Germany). Έχει μεγάλο και ποικίλο συγγραφικό έργο και το 2001 έλαβε το Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών. Άρθρα και ομιλίες του σε Διεθνή Συνέδρια Φιλοσοφίας και Ψυχολογίας έχουν δημοσιευτεί σε πολλά επιστημονικά περιοδικά του εξωτερικού.

Οι πόλεμοι που ξεκίνησαν πριν λίγα χρόνια και συνεχίζουν στο χώρο της Μ. Ανατολής είναι στην ουσία τους πτυχές του επανεμφανιζόμενου Ανατολικού Ζητήματος. Αυτό είναι το *Αιώνιο Ζήτημα*, το μεγάλο άλυτο ζήτημα που στην διασταλτική ερμηνεία του όρου εκφράζει την ατέλεστη σύγκρουση Δύσης-Ανατολής.

Ο όρος *Ανατολικό Ζήτημα* (*Question d' orient, Eastern question, Orientalische Frage*) εισήχθη από τον Metternich στο Συνέδριο του Λονδίνου το 1827 σχετικά με τον ελληνικό πόλεμο της ανεξαρτησίας και τις διαλυτικές αναταράξεις που προκάλεσε στη δομή και συνοχή της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Ο όρος αντιμετωπίζεται υπό στενή (*stricto sensu*) και ευρεία (*lato sensu*) έννοια.

Από αμιγή ιστοριογραφική σκοπιά έχουμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα: Πολύ δύσκολα οι ιστορικοί που ασχολήθηκαν με το Ανατολικό Ζήτημα συμφωνούν ως προς τον συγκεκριμένο χαρακτήρα του και τη χρονολογική του διάσταση. Ένας ανώνυμος Άγγλος συγγραφέας το 1849, υποστήριξε ότι το ζήτημα παρουσιάστηκε στο τέλος των Ναπολεόντειων πολέμων με τη μορφή του παρακάτω ερωτήματος: τι θα γινόταν με την ερειπωμένη και δυσκολοκυβέρνητη Οθωμανική αυτοκρατορία; Ο Ubicini, ο οποίος δημοσίευσε στα 1854 συλλογή εγγράφων με τίτλο *La Question d' Orient devant l' Europe*, πίστευε ότι το ζήτημα αφορούσε αποκλειστικά τη διοίκηση των Αγίων Τόπων. Ο Max Choublier υποστήριξε ότι το πρόβλημα γεννήθηκε με την κάμψη που παρουσίασε η Οθωμανική δύναμη στο χώρο της Μαύρης Θάλασσας κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα και τον αντίκτυπο που είχε στις ευρωπαϊκές κτήσεις της, τη Συρία, την Αίγυπτο καθώς και τον ισλαμικό φανατισμό¹. Τις διάφορες αυτές υποθέσεις και αναλύσεις σχετικά με το θέμα τις εντοπίζουμε ευκρινώς διατυπωμένες από δύο παλαιότερους ιστορικούς, τον Γάλλο Driault και τον Βρετανό Miller, οι οποίοι έδωσαν, από τη σκοπιά του ο καθένας, ένα περισσότερο διαυγή και ολοκληρωμένο ορισμό:

" Η αποχώρηση του Ισλαμισμού από την Ευρώπη και την Ασία εντεύθεν και εκείθεν του Βοσπόρου και του Ελλησπόντου γέννησε το Ανατολικό ζήτημα. Τούτου η ιστορία είναι κατ' ουσίαν η ιστορία της προόδου των χριστιανικών λαών σε βάρος των μουσουλμανικών. Αυτή η *lato sensu* διατύπωση αποτελεί τον ορισμό που έδωσε ο Driault². Ο Miller δίνει ένα *stricto sensu* ορισμό: Το Ζήτημα της εγγύς Ανατολής δύναται να οριστεί ως το πρόβλημα της πλήρωσης του κενού που δημιουργήθηκε από τη βαθμιαία υποχώρηση της Τουρκικής αυτοκρατορίας στην Ευρώπη³.

¹ A.L. Macfie, *The Eastern Question 1774-1923*, Longman 1989

² βλ. Μ.Θ. Λάσκαρι, *Το Ανατολικόν Ζήτημα*, σ. 12 καθώς και Driault, *Η Ιστορία του Ανατολικού Ζητήματος* - πρώτη έκδοση 1898 - μετάφραση στην ελληνική Χ. Άννινου 1910.

³ W Miller *Η Τουρκία καταρρέουσα* πρώτη έκδοση 1913, ελληνική μετάφραση Σ. Λάμπρου. Το θέμα του Ανατολικού Ζητήματος διαπραγματεύτηκαν στα έργα τους μετά το τέλος του Α' παγκοσμίου πολέμου οι J.A. Marriott, *The Eastern Question in 1918*, P.E Mosley, *Russian Diplomacy and the Opening of the Eastern Question in 1838 and 1839* και M. S. Anderson, *The Eastern Question 1774-1923*.

Ορισμένοι βέβαιοι μελετητές υποστήριξαν ότι το ζήτημα (όχι ως διπλωματικός όρος αλλά ως χρονικό γεγονός) ξεκινάει από το μεσαίωνα με την προσπάθεια της Δύσης (Σταυροφορίες) να ελέγξει την Ανατολή⁴ και την απόκριση της Ανατολής (Αραβική και αργότερα Τουρκική επέκταση) να ελέγξει τη Δύση, απόκριση που στην ουσία της ήταν απάντηση στην εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου να κατακτήσει την Ανατολή. Αλλά η αντίθεση αυτή ανάγεται και πριν τον Μ. Αλέξανδρο, φτάνοντας μέχρι τους περσικούς πολέμους και αυτόν ακόμα τον Τρωικό πόλεμο.

Ο Ηρόδοτος προσπαθεί να βγάλει κάποιο συμπέρασμα σχετικά με το ποιος πρώτος ξεκίνησε την επιθετική πράξη (των αδικημάτων πρώτον τούτο άρξαι), οι Έλληνες ή οι Βάρβαροι, η Ανατολή ή η Δύση; Ποιος έγινε αίτιος της πρώτης αδικίας (αδικοπραγίας), που κινητοποίησε τη διαδικασία ανταποδόσεων και αποκαταστάσεων; Ο Έλλην ιστορικός, διατυπώνει την εκδοχή των Περσών οι οποίοι θεωρούσαν ότι η αιτία έναρξης του ανταγωνισμού ήταν η αρπαγή της Ιούς, κόρης του βασιλέως του Άργους, από τους Φοίνικες. Αργότερα, η ανταπόδοση και αποκατάσταση έγινε από τους Έλληνες με την αρπαγή της Ευρώπης, κόρης του βασιλιά των Φοινίκων. Εν συνεχεία, ο Ασιάτης πρίγκιπας Αλέξανδρος (Πάρις), γιος του βασιλιά της Τροίας, πραγματοποιεί την απαγωγή της Ελληνίδας βασίλισσας της Σπάρτης Ελένης. Η απάντηση των Ελλήνων δεν ήταν μια ακόμη απαγωγή αλλά μια τεράστια εκστρατεία! Η αντίθεση λοιπόν χρονολογείται από την εποχή του Τρωικού πολέμου⁵, τον οποίο οι Πέρσες ερμήνευσαν ως επίθεση των Ελλήνων κατά της Ασίας, θεωρώντας έκτοτε το ελληνικό έθνος ως εχθρό τους. Ο Ηρόδοτος βέβαιοι αρνείται αυτή την "ασιατική" εκδοχή και θεωρεί ότι ο πρώτος που προέβη σε αδικοπραγία ήταν ο Κροίσος με το να απειλήσει τις ελληνικές πόλεις της Ιωνίας⁶.

Υπάρχουν τα μεγάλα και μικρά σχήματα και αυτό εξαρτάται από ποια οπτική γωνία εξετάζει αυτά τα ζητήματα ο ερευνητής. Το μικρό - εάν το δει κανείς *sub specie aeterni tatis* (υπό το πρίσμα της αιωνιότητας)- είναι το δικό μας, είναι η Ελλάδα, το Ελληνικό Ζήτημα, είναι τα εθνικά ζητήματα, ως υποζητήματα του Αιωνίου Ζητήματος. Το μεγάλο είναι η σύγκρουση που εξελίσσεται μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Η μοίρα του πρώτου (η μοίρα μας και η μοίρα του ελληνισμού στο σύνολό του) εξαρτάται απόλυτα από το δεύτερο και εγγράφεται σ' αυτό. Όταν κινείται το μεγάλο σχήμα και αναλόγως της ταλάντευσης που ακολουθεί, συνταράζεται η ισορροπία και η υπόσταση του πρώτου.

Η ένταση ή η ύφεση μεταξύ ΗΠΑ αφενός και Ρωσίας και Κίνας αφετέρου, θα προδικάσει τη μοίρα της πατρίδας μας. Η αλήθεια είναι ότι, μέσα στην καθημερινή τύρβη και τα προσωπικά προβλήματα εκάστου, μας διαφεύγει τελείως το μεγάλο σχήμα και ο κεφαλαίωδης ρόλος που παίζει για την μικρή μας Ελλάδα η οποία αντιμετωπίζει - τη στιγμή αυτή που γράφουμε - τη μεγάλη οικονομική κρίση, η οποία οφείλεται εν πολλοίς και στις δαπάνες εξοπλισμού που δεν σταμάτησαν από δημιουργίας ελληνικού κράτους.

Από τη δημιουργία του ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα υπήρξαν εποχές στη διάρκεια των οποίων οι στρατιωτικές δαπάνες απορροφούσαν το 30% των δημοσίων δαπανών και σε κατάσταση πολέμου ή επιστράτευσης έφταναν το 50 – 60 %. Για να καλυφθούν αυτές οι δαπάνες η πολιτική τάξη της Ελλάδας, ανεξάρτητα αν ήταν μοναρχική, δημοκρατική, κοινοβουλευτική, έκλεινε όχι προς τη φορολόγηση, αλλά τον δανεισμό από διεθνή οικονομικά κέντρα.

⁴ R. Grousset, *L'empire du Levant*, 1946

⁵ Η ανάγνωση ωστόσο του Ομήρου την οποία επεχείρησε η Jacqueline de Romilly, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η πολιτισμική αντίθεση μεταξύ Ελλήνων και Ασιατών δεν εντοπίζεται στην εποχή των Ομηρικών επών αλλά πολύ αργότερα. Με τους Μηδικούς πολέμους αποκαλύπτεται ότι η Ελλάδα αντιπροσωπεύει τη χώρα της ελευθερίας εναντίον της απολυταρχίας, τη χώρα της υπευθυνότητας εναντίον της υποταγής. (βλ. Jacqueline de Romilly, *Γιατί η Ελλάδα;* Εκδόσεις Άστυ, 1996)

⁶ Ηρόδοτου *Ιστορίαι* βιβλίο πρώτο: Κλειώ, 6

Ο δανεισμός της Ελλάδας αποτελούσε *μοχλό πίεσης*⁷ ώστε να ακολουθεί τα κελεύσματα των Μεγάλων Δυνάμεων, και ειδικότερα της Μ. Βρετανίας, και αργότερα των ΗΠΑ στην πορεία του Ανατολικού Ζητήματος. Ο δανεισμός⁸ μαζί με τις στρατιωτικές δαπάνες⁹ και τα τοκοχρεολύσια παλαιότερων δανείων, είναι τα αιώνια και ακατάλυτα δεσμά της Ελλάδας.

Πώς θα εξελιχθούν οι πόλεμοι της Μ. Ανατολής, αν θα επιτευχθεί κάποιο consensus μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας και τι μέλλει γενέσθαι στην Ελλάδα, ή με άλλα λόγια ποια τροπή θα πάρει το Ανατολικό Ζήτημα, παραμένει ανοιχτό ερώτημα. Παρ' όλα αυτά μπορούμε να ισχυριστούμε, από τα φαινόμενα που υποπίπτουν στην αντίληψή μας, ότι τα πράγματα χειροτερεύουν και η ένταση μεταξύ των δύο πυρηνικών υπερδυνάμεων επιτείνεται. Η ένταση αυτή έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε ο λεπτοδείκτης του Ωρολογίου της Ύστατης Κρίσης (doomsday clock)¹⁰ να πλησιάζει στο δώδεκα παρά δυόμιση. Μια επανάληψη της κρίσης των πυραύλων της Κούβας είναι, σήμερα, πολύ πιθανή.

Το συμβολικό αυτό ρολόι δημιουργήθηκε αρχικώς το 1947 από τα μέλη του συμβουλίου που εκδίδει το *Bulletin of the Atomic Scientists*. Οι επιστήμονες αυτοί είχαν συμπράξει στη δημιουργία της ατομικής βόμβας. Το Συμβούλιο, έκτοτε, αποτελείται από 18 Νόμπελ και η μετακίνηση του λεπτοδείκτη πλησιέστερα προς τα μεσάνυχτα είναι τόσο μεγαλύτερη όσο μεγαλύτερος καθίσταται ο κίνδυνος παγκόσμιας καταστροφής. Το ρολόι βρίσκεται σε άμεση σχέση με την πιθανότητα πυρηνικού πολέμου και οι επιστήμονες το επισκέπτονται δύο φορές το χρόνο για να το ρυθμίσουν, ανάλογα με τις περιστάσεις. Σήμερα έχει πολλές άλλες οικολογικές παραμέτρους. Τα δραματικά πυρηνικά ατυχήματα του Chernobyl και Fukushima και η αλλαγή του κλίματος ανάγκασαν τους επιστήμονες να συμπεριλάβουν τις οικολογικές καταστροφές στο πλαίσιο του ρολογιού. Οι επιστήμονες που απαρτίζουν το διοικητικό συμβούλιο του *Bulletin of Atomic Scientists* μετακίνησαν το 2015¹¹ κατά δύο λεπτά τον λεπτοδείκτη. Το 2016 ο λεπτοδείκτης έδειχνε τρία λεπτά πριν τα μεσάνυχτα. Αυτό οφείλεται στα ανοιχτά πολεμικά μέτωπα μεταξύ ΗΠΑ – Ρωσίας (Ουκρανία και Συρία), αλλά και στα τελευταία στοιχεία από τις πιο πρόσφατες οικολογικές μελέτες.¹² Σε τι οφείλεται η κίνηση στο 12 παρά 2.5' του λεπτοδείκτη; Η μετακίνηση του λεπτοδείκτη έγινε κατά μισό λεπτό πλησιέστερα προς τον χρόνο μηδέν, δηλαδή, το σημείο μιας πυρηνικής ή οικολογικής καταστροφής. Και τίθεται το ερώτημα: Γιατί αυτή η επικίνδυνη διαφοροποίηση του λεπτοδείκτη τους τελευταίους λίγους μήνες;

⁷ Le « levier de l'emprunt » βλ. Georges B Dertilis, *Dette publique et dépenses militaires: La Grèce et la question d'Orient*.

⁸ Όπως και σήμερα, ο εξωτερικός δανεισμός της Ελλάδας τη δεκαετία 1880-1890 (περίοδος δημοσιονομικής παραφροσύνης την αποκάλεσε ο Edmond Thery) πόροι του ελλ. Κράτους αποθηκεύθηκαν για μια ολόκληρη γενιά.

⁹ Και τότε και τώρα και πάντοτε, η ανάγκη για να αμυνθούμε στους επιβουλούς γείτονες.

¹⁰ Το συμβολικό αυτό ρολόι δημιουργήθηκε αρχικώς το 1947 τα μέλη του συμβουλίου που εκδίδει το [Bulletin of the Atomic Scientists](#) (BAS Chicago, USA) και που έλαβαν μέρος στη δημιουργία της ατομικής βόμβας. Οι επιστήμονες αυτοί εισηγούνται στο Συμβούλιο το οποίο αποτελούν 18 Νόμπελ και η μετακίνηση πλησιέστερα προς τα μεσάνυχτα είναι τόσο μεγαλύτερη όσο μεγαλύτερος καθίσταται ο κίνδυνος παγκόσμιας καταστροφής. Το ρολόι βρίσκεται σε άμεση σχέση με τον φόβο πυρηνικού πολέμου και οι πυρηνικοί επιστήμονες το επισκέπτονται δύο φορές το χρόνο για να το ρυθμίσουν, ανάλογα με τις περιστάσεις. Σήμερα έχει πολλές άλλες οικολογικές παραμέτρους. Τα δραματικά πυρηνικά ατυχήματα του Chernobyl και Fukushima, ανάγκασαν τους επιστήμονες να συμπεριλάβουν τις οικολογικές καταστροφές στο πλαίσιο του ρολογιού.

¹¹ CNN, January, 24, 2015 : Today, unchecked climate change and a nuclear arms race resulting from modernization of huge arsenals pose extraordinary and undeniable threats to the continued existence of humanity. And world leaders have failed to act with the speed or on the scale required to protect citizens from potential catastrophe," said Kennette Benedict, executive director of the Bulletin of the Atomic Scientists, in a news release. "These failures of leadership endanger every person on Earth." The Bulletin's Science and Security Board looks at global issues on a regular basis and decides whether to move the minute hand of the clock, with particular stress on the status of nuclear arms and reaction to climate issues. In recent years, the clock [has moved the wrong direction](#) for humanity. After standing at 17 minutes to midnight in 1991 -- the furthest it's ever been from the end of the world -- it's gotten closer each time it's been changed since, with the exception of 2010, when it was pushed back by one minute to 11:54 p.m. The last time the clock was moved was in 2012, when it was moved up one minute to 11:55. The scientists expressed disappointment at the latest developments. Και ο Ομπάμα στην Αλάσκα στις 1.9.2015 ανέφερε τα ακόλουθα : Climate change is no longer some far-off problem," he added. "Climate change is already disrupting our agriculture and ecosystems, our water and food supplies, our energy and infrastructure"

¹² <http://clock.thebulletin.org/2016/>

Ο πρώτος λόγος είναι η μεγάλη ένταση που συνεχίζει να αυξάνεται επικίνδυνα, όπως προαναφέραμε, μεταξύ των δύο πυρηνικών δυνάμεων ΗΠΑ και Ρωσίας,. Ότι πλησιάσαμε οριακά πλέον σε μια πυρηνική σύγκρουση που δεν θα αφήσει τίποτα όρθιο από τον μέγα ορθολογικό κόσμο που κατασκεύασε ο λευκός άνθρωπος. Η Δύση, που βλέπει να χάνεται η παντοδυναμία της, πιέζει την Ανατολή με τρόπο εξαιρετικά επικίνδυνο. Το ζήτημα αυτό το εξετάζουμε χωρίς να ξεχνάμε τον λεπτοδείκτη του ωρολογίου που βρίσκεται στο δώδεκα παρά δυόμιση λεπτά, πλησιέστερα από κάθε άλλη φορά, δηλαδή, από το 1945 που δημιουργήθηκε η πυρηνική επιτροπή και το αντίστοιχο ωρολόγιο. Να προσθέσουμε μόνον ότι οι νομπελίστες και τα άλλα μέλη του συμβουλίου του BAS, έκαναν μια ύστατη έκκληση προς τους προέδρους Τραμπ και Πούτιν να έρθουν σε μια συνεννόηση για να αποφευχθεί η μοιραία σύγκρουση.

Ο δεύτερος λόγος της μετακίνησης του λεπτοδείκτη πλησιέστερα προς την ώρα μηδέν είναι η περίπτωση του πυρηνικού ατυχήματος στη Fukushima της Ιαπωνίας. Όπως προαναφέραμε το ωρολόγιο δεν λαμβάνει μόνον υπόψη του τον πόλεμο ή το Ανατολικό Ζήτημα, αλλά και τους κινδύνους της χρήσης πυρηνικής ενέργειας καθώς και τις άλλες καταστροφές που οφείλονται σε ανθρώπινη δραστηριότητα. Παράλληλα με την απειλή ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος αυξάνονται και οι πιθανότητες πυρηνικών ατυχημάτων. Το ατύχημα της Fukushima, τρεις φορές μεγαλύτερο από το Chernobyl, αποδεικνύει πόσο αδύναμοι είμαστε σε τέτοιου είδους καταστροφές.

Από το 2011 που συνέβη η κατάρρευση του πυρηνικού αντιδραστήρα Νο2 στη Fukushima μέχρι σήμερα η κατάσταση χειροτερεύει χρόνο με το χρόνο. Οι επιστήμονες δεν έχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για το τι θα πρέπει να πράξουν εάν τελικά επισυμβεί το China Syndrome. Γεγονός πάντως είναι ότι τα επίπεδα ραδιενέργειας στον αντιδραστήρα 2 είναι πολύ υψηλότερα από αυτά που θεωρούσαν. Σε περίπτωση σεισμού 6 ή 7 ρίχτερ, ο αντιδραστήρας θα καταστραφεί διασπείροντας τα πυρηνικά καύσιμα με τέτοιο τρόπο ώστε το Τόκιο να μην είναι πλέον κατοικίσιμο. Ένας μεγάλος όγκος πυρηνικών καυσίμων βρίσκεται στο pressure vessel. Αυτό άντεξε το σεισμό του Μαρτίου 2011. Αυτό δεν σημαίνει ότι μπορεί να αντέξει σε έναν νέο σεισμό 6 με 7 ρίχτερ. Αυτό που έδειξαν τα ρομπότ είναι ότι κάποια από τα δομικά στηρίγματα του αντιδραστήρα έχουν καταστραφεί, και καθώς χιλιάδες τόνοι νερού ρέουν κάτω από αυτόν από το παρακείμενο βουνό, το έδαφος γίνεται όλο και πιο σαθρό.

Ολοκληρώνοντας το σύντομο αυτό σημείωμα για το Ανατολικό Ζήτημα και το Ωρολόγιο της ύστατης Κρίσης, θα θέλαμε να αναφέρουμε του ποιητή Σιμωνίδη τα λόγια για όσους προσπαθούν να μαντέψουν τη μελλοντική εξέλιξη του *Αιωνίου Ζητήματος* και την ταχύτητα με την οποία ο λεπτοδείκτης πλησιάζει τα μεσάνυχτα: *Να μην είσαι άλλο από άνθρωπος, να μην προσπαθείς ποτέ να πεις τί θα φέρει το αύριο.*

Κώστας Γιάννιτσας

Γράφει ο Πέτρος Πηλαβάκης, απόφοιτος 1962

Έκλεισε ένα έτος από το θάνατο του αείμνηστου φίλου και συμμαθητή Κώστα Γιάννιτσα στις 9 Ιανουαρίου 2016.

Με τον Κώστα γνωριστήκαμε όταν ξεκίνησα στην Αμπέττειο, στην έκτη δημοτικού, ερχόμενος από το Lycée Français du Caire. Γίναμε αμέσως φίλοι και συναντιόμασταν στο Κάιρο και εν συνεχεία στην Αθήνα.

Ο Κώστας ακολούθησε καριέρα στην πολιτική αεροπορία. Ξεκίνησε ως πιλότος, έγινε κυβερνήτης και εκπαιδευτής στην Ολυμπιακή. Εν συνεχεία διορίσθηκε επιθεωρητής στην Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας. Ολοκλήρωσε την καριέρα του ως διευθύνων σύμβουλος ιδιωτικής αεροπορικής εταιρίας VIP.

Κατά την μακρόχρονη καριέρα του ταξίδεψε σε ολόκληρο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων της Αμερικής και της Αυστραλίας. Από τα ταξίδια του, του άρεσε να μοιράζεται τις πλούσιες εμπειρίες του.

Ο Κώστας ήταν ένας λαμπρός και ακέραιος άνθρωπος καθώς και ένας σπουδαίος αεροπόρος. Άφησε πίσω του μία υπέροχη οικογένεια, τη σύζυγό του Μαρίνα και τα τρία του παιδιά.

Θα τον θυμόμαστε για πάντα.

Αυτά γίνονταν στην γηραιά Αμπέτειο, στην οδό Fouad.

Όταν ήμασταν πιτσιρίκια και παίζαμε “κλέφτες και αστυνόμοι” με τον δείκτη τεντωμένο και τα άλλα τρία δάχτυλα κλειστά, είχαμε την ψευδαίσθηση ότι κρατούσαμε πιστόλι, και όταν βλέπαμε τον αντίπαλο του φωνάζαμε “όλμεν” ή “χαντζάπ”. Πέρασαν πολλά χρόνια για να καταλάβω τι φωνάζαμε τότε, “Haut les mains” και “Hands-up” όπως μάθαμε και στραβά ακούγαμε στις καουμπόικες ταινίες.

Παίζαμε και τζόγο. Οι “Μπανούρες”, οι κρυστάλλινες μπίλιες με τα πολύχρωμα εσωτερικά τους και σε διάφορα μεγέθη, παίζονταν σαν ένα μπιλιάρδο. Τίναζες τη μπίλια με τον αντίχειρα και όταν χτυπούσες του αντιπάλου την μπίλια και την έβγαζες έξω, την κέρδιζες. Οι τσέπες μας ήταν γεμάτες από αυτές.

Άλλος τζόγος ήταν οι πενίτσες που έρχονταν σε διάφορα σχήματα και μεγέθη. Έβαζες κάτω μία πενίτσα και ο άλλος, με την δική του πενίτσα, με ένα χτύπημα προσπαθούσε να ανατρέψει την κάτω και όταν αυτό πετύχαινε και η πενίτσα βρισκόταν ανάποδα, σαν ψόφια κατσαρίδα, την κέρδιζες. Τότε γράφαμε με πένα και μελάνι, δεν είχαμε ούτε “Bic” ούτε στυλό, και τον καιρό του Β’ Παγκόσμιου πολέμου το χαρτί του τετραδίου μας ήταν κακής ποιότητας....γράφαμε και το μελάνι απλώνονταν σαν αράχνη γύρω από κάθε γράμμα. Θυμάμαι τον δάσκαλο κ. Καπετανάκη που ήταν πολύ περήφανος για το “στυλό” του, ένα Parker με χρυσή πένα. Τον συνάντησα ύστερα από πολλά χρόνια στην Ρόδο. Αυτός και τα αγόρια του είχαν ξενοδοχειακές μονάδες.

Θα ήμασταν έκτη δημοτικού και είχαμε την δική μας “Μυστική Εταιρεία” - την σεξουαλική μας μόρφωση δεν την κάναμε στα θρανία (όπως γίνεται τώρα) αλλά στην αυλή.... Κάποιος Νικόλας Φαρμακαλίδης, μνημένος φαίνεται από κάποιον μεγαλύτερο, τριγύριζε στην αυλή και ρωτούσε τους συμμαθητές μας “Τα ξέρετε?” Τι να ξέρουμε? Το και το...Για εκείνη την εποχή ήταν σοκ για μας!

Επίσης, την εποχή εκείνη, έπεφτε ξύλο στο σχολείο. Υπήρχε η βέργα για τα πόδια και η ρίγα για τις παλάμες και αργότερα, όταν ήμασταν πιά μεγάλοι, το χαστούκι (και το ψαλίδι του Κονά) που όλοι σχεδόν το γευτήκαμε! Ένα εξαιρετικό χαστούκι ήταν του Αρχιμανδρίτη Γρηγορίου, εκεί που δεν το περίμενες, σαν κόμπρα έβγαине το χέρι κάτω από το μανίκι του ράσου και σε βαρούσε. Σε αντίθεση, ο άλλος Ιερωμένος, ο Πατήρ Ανδρόνικος, όταν σε καλούσε να πεις το μάθημα (περί Συνόδων και γενικά Θρησκευτικά) και του έλεγες, Πάτερ δεν πρόλαβα να μελετήσω, σου έλεγε «Καλά, πες το Πάτερ Ημών ή το Πιστεύω.» Είχε βάλει υποψηφιότητα για την Προεδρία της Κύπρου αλλά τον έφαγε ο Μακάριος. Ο κ. Μαντζαβίνος των Αγγλικών, ένας άνδρας δύο μέτρα με μια παλάμη σαν παπούτσι αριθμός 50, το χαστούκι ξεκινούσε από 180 μοίρες και όταν σε εύρισκε πεταγόσουν στον απέναντι τοίχο. Κούτσαινε, όπως έλεγε, από την πτώση του αεροπλάνου του στην μάχη της Βρετανίας. Ήταν πιλότος μαχητικού. Όταν μυριζόμασταν πως πήγαινε για διαγωνισμό, έφτανε κάποιος να ρωτήσει τυχαία από πού γυρίζει η έλικα του αεροπλάνου, δεξιά ή αριστερά? Εκεί άρχιζε η θεωρία στον πίνακα και η κατανάλωση αριθμού κιμωλιών περί απογειώσεως και προσγειώσεως κλπ και όλα αυτά στα Αγγλικά, για να μην ξεχνιόμαστε! Συννεφιασμένη χειμωνιάτικη μέρα, έβγαζε το κεφάλι του από το παράθυρο και έλεγε «What a beautiful day!» Και εμείς γελούσαμε. «Μην γελάτε γιατί δεν ξέρετε πόσο άσχημος είναι ο καιρός στην Αγγλία.» Ο κ. Λεπτός και με την βεντούζα του, ένωνε μαζί όλα τα δάχτυλα του χεριού του και στα κάρφωνε στην πλάτη και με ένα «Γαγιούρι (Γαϊδούρι).» Αυτός ο άνθρωπος τελείωσε δυστυχώς κάτω από τις ρόδες του “METRO”.

Τον καιρό του πολέμου επιστρατεύτηκε ο Κονάς - μας ήρθε μες’ το χακί - και όταν βγήκε στον εξώστη και τον είδαμε, βούιξε το σχολείο. Ο θείος του, ο Αρχιεπίσκοπος Πορφύριος, έβαλε τα μεγάλα μέσα και τον απόλυσαν και γύρισε και συνέχισε να διδάσκει. Ένας άλλος που επιστρατεύτηκε, κάποιος ‘Τάκης’ δεν ξέρω πώς στα 20 του ήταν ακόμη μαθητής, όταν τελείωσε ο πόλεμος, επέστρεψε στην σχολή για να τελειώσει την χρονιά του. Ήταν ο μόνος

μαθητής που είχε το δικαίωμα να καπνίζει στην αυλή, στα διαλείμματα.

Είχαμε και καλούς αθλητές, Παυλίδης, Παπαδόπουλος, δρομείς των 100μ, μπασκετμπολίστες που έλαβαν μέρος στην περίφημη ομάδα "ΚΕΡΑΥΝΟΣ". Το ντοπάρισμα των αθλητών δεν είναι καινούργιο, το κάναμε και εμείς. Ο Σάββας Χαριλάου ήταν καλός στο ακόντιο. Την ημέρα των σχολικών αγώνων βάλαμε οι συμμαθητές λεφτά και τον στείλαμε σε εστιατόριο να φάει ένα μισοψημένο "Steak" να καρδαμώσει. Αυτό δεν είναι ντόπινγκ? Όσο για το «Wave», το κύμα που γίνεται στο ποδοσφαιρικό γήπεδο, εμείς το κάναμε πριν χρόνια : Γυμναστικές σχολικές επιδείξεις στο στάδιο μας στη Σούμπρα, όλα τα Ελληνικά σχολεία, μετά την παρέλαση, έρχεται η σειρά της Σουηδικής Γυμναστικής και ο δάσκαλος κ. Καλαβάς, σαν απόγονος του Οθέλλου (Κύπριος μεν αλλά πολύ μελαχρινός) να βάζει Εμπορικό και Γυμνάσιο μαζί, κάπου 500 παιδιά σε βάθος και πλάτος και σε απόσταση ο ένας από τον άλλον, κ' εκείνος ανεβασμένος σε ένα σκαμνί, χωρίς μικρόφωνο, να δίνει τα προστάγματα, να τον ακούν μόνο οι μπροστινοί και με το σφύριγμα να ξεκινούν την άσκηση όσοι άκουσαν και οι υπόλοιποι να τους μιμούνται κατόπιν εορτής, πέστε μου αν δεν ήταν «Wave» αυτό.

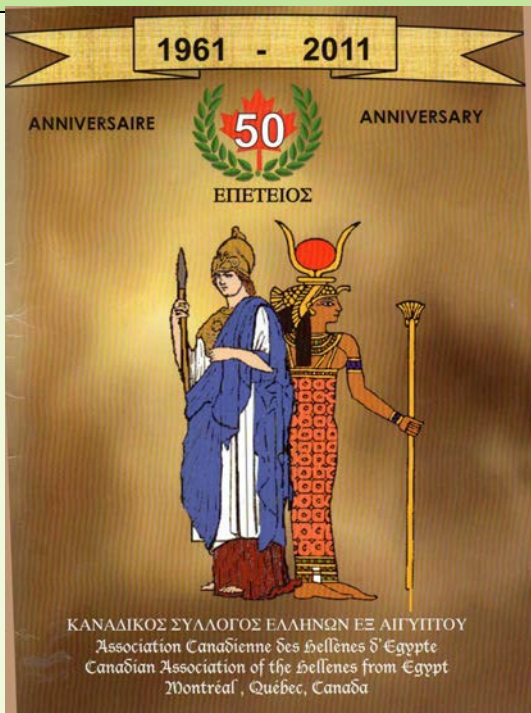
ΑΥΤΑ.....

Χρίστος Χριστοφόρου.

Εμπορικό 1950

Μόντρεαλ 2016

Μετάφραση από Αγγλικά : Σταύρος Ρεμπούλης.

Επετειακό Λεύκωμα του Καναδικού Συλλόγου Ελλήνων εξ Αιγύπτου έτους 2013.

Ο Σύλλογος έχει πέσει στα 55 μέλη μόνο και υπολογίζουν να κρατήσουν άλλα 3-4 χρόνια το πολύ. Ο Σύλλογος συστεγάζεται πλέον με τον Σύλλογο των Αρμενίων του Μόντρεαλ, οι περισσότεροι των οποίων είναι από την Αίγυπτο

Το Λεύκωμα μας έστειλε ο Αμπετειανός μας φίλος Χρίστος Χριστοφόρου

Ενδεικτικό του Αναστασίου Μαδουρόπουλου από την Ξενάκειο. Ο καλός μας φίλος και μέλος του Συλλόγου μας Τάσος Μαδουρόπουλος αποφοίτησε απο το Εμπορικό της Αμπετείου το 1945

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Γράφει ο Δημήτριος (Μίκης) Γ. Καπαϊτζής, απόφοιτος 1949

Τον Απρίλιο 1950 περίπου 40 μαθηταί 5^{ης} και 6^{ης} τάξης Γυμνασίου και μερικοί απόφοιτοι περάσαμε την εβδομάδα του Πάσχα στο Μοναστήρι Αγίας Αικατερίνης Σινά. Συνοδευόμασταν από τον καθηγητή Ιστορίας Πατέρα Γρηγόριο Μανιατόπουλο, ο οποίος έγινε επίσκοπος μερικά χρόνια αργότερα. Ο επόμενος και νυν Επίσκοπος Δαμιανός έρχεται τακτικά σε συναντήσεις Αποφοίτων στην Αθήνα.

Η Μονή βρίσκεται στους πρόποδες του όρους Musa (2286 μ), όπου ο Μωυσής έλαβε τις 10 εντολές. Η Μονή ιδρύθηκε από την Αγία Ελένη, μητέρα του αυτοκράτορα Μεγάλου Κωνσταντίνου, του Αγίου, ο οποίος ασπάστηκε τον χριστιανισμό για την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και ίδρυσε την Κωνσταντινούπολη στο Βόσπορο το 324 μ.Χ.

Το Codex Sinaiticus, το αρχαιότερο σωζόμενο Ευαγγέλιο, γραμμένο στα ελληνικά στα μέσα του τέταρτου αιώνα μ.Χ., ήταν στη βιβλιοθήκη της Μονής μέχρι τα μέσα του δεκάτου ενάτου αιώνα. Το μεγαλύτερο μέρος του αφαιρέθηκε κατά καιρούς από διάφορους ερευνητές/επισκέπτες. Κατέληξε στην Τσαρική Ρωσία και πωλήθηκε το 1933 από την Σοβιετική Ένωση στο Βρετανικό Μουσείο για £ 100.000 (£ 6,5 εκατομμύρια το 2016).

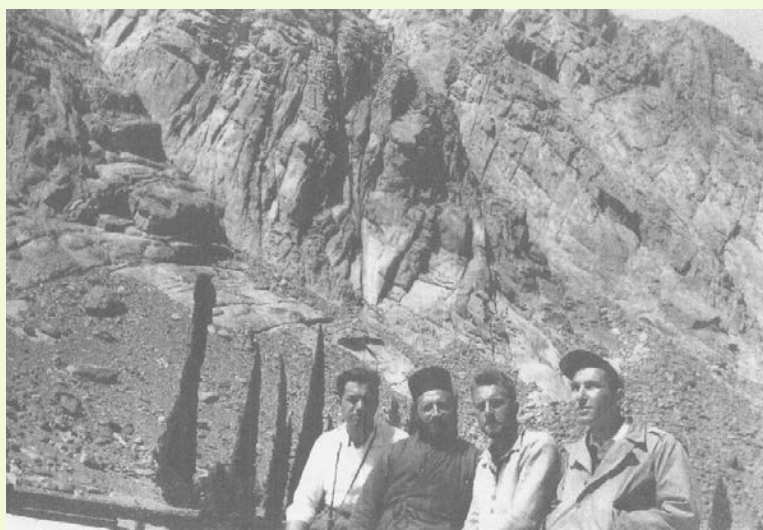
Ένα χρόνο περίπου πριν, είχαμε πάει σιδηροδρομικώς στο Λούξορ / Καρνάκ, όπου μείναμε μία εβδομάδα στο τότε Winter Palace Hotel, που ανήκε στην οικογένεια του συμμαθητή μας Καλομοίρη.

Η Αμπέτειος Σχολή, το Ελληνικό Δημοτικό / Γυμνάσιο / Εμπορικό στο Κάιρο ήταν υπό την προστασία της Μονής Αγίας Αικατερίνης Σινά. Ο Επίσκοπος Πορφύριος ήταν πρόεδρος της Σχολής, για πολλά χρόνια, συμπεριλαμβανομένων και των δικών μας.

Ο ΚΑΔΜΟΣ πρωτοκυκλοφόρησε περί το 1949. Ήμουν μέλος της πρώτης Επιτροπής Έκδοσης / Σύνταξης. Μαζί ήταν και ο Πάνος Αρβανιτάκης που ζωγράφισε το τότε και νυν εξώφυλλο (Ακρόπολις / Πυραμίδες).

Ανήμερα το Πάσχα, 09.04.1950

Στο μοναστήρι : Μοναχός Μ. Μιχαλίδης,
Δ. Καπαϊτζής, Αυγερινός

Εκδρομή Αμπετείου στο Σινά το Πάσχα 1950

Επιστροφή, 36 ωρες σε ανοιχτό φορτηγό.
Ψικοίνης, Μ. ΜΗχαλίδης, Μεθοδίου,
Δ. Καπαϊτζής, Γ. Περδίοις

Όρος Musa κορυφή, Δ. Καπαϊτζής

Θέμα : Οι αναγνώστες μας γράφουν.

Στο κείμενο Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ που έστειλα, εκ παραδρομής έγραψα πως η Κύπρος έγινε μέλος της ΕΕ την 1η Ιανουαρίου 2007, ενώ το σωστό είναι πως έγινε μέλος την 1η Μαΐου 2004.

Παρακαλώ όπως δημοσιεύσετε αυτή την λεπτομέρεια. Πέτρος Πηλαβάκης

Αγαπητοί μου Φίλοι,

κ. Πρόεδρε, κ. Αρχισυντάκτη και Μέλη του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής.

Έλαβα και διάβασα με προσοχή τα ενδιαφέροντα άρθρα του πρώτου φετινού ΚΑΔΜΟΥ 2017.

Σας ευχαριστώ και επιθυμώ να εκφράσω θερμά συγχαρητήρια για την πολύ πλούσια σε ύλη και επαγγελματικά προσεγμένη έκδοση του περιοδικού σας.

Εύχομαι σε όλα τα Μέλη σας να έχετε Υγεία, Δημιουργική διάθεση, Αγάπη, Επιτυχίες, Χαρά

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Φιλικότατα,

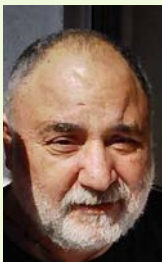
Μιχάλης Χ. Κωβαίος

Ο Φοίβος Κυριακού έγραψε για τον Κάδρο Ιανουαρίου 2017

Ομολογώ πως εντυπωσιάστηκα από την απόδοση των χρωμάτων. Έγινε τελικά πολύ καλή δουλειά. Μπράβο σας!!!

Θέμα : Αυτοί που έφυγαν.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΕΛΛΕΝΗΣ

Το ΔΣ του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής, εκ μέρους όλων των Αμπετειανών, στέλνει τα ειλικρινή συλλυπητήριά του στην οικογένεια του Άλκη Μπελλένη που μας άφησε στις 2 Φεβρουαρίου μετά από πολύμηνη περιπέτεια με την καρδιά του.

Ο Άλκης, αδελφός του αγαπητού μας Ίωνα Μπελλένη, γεννήθηκε στο Κάιρο το 1944, τελείωσε το Δημοτικό στην παλιά Αμπέτσιο και την πρώτη και δεύτερα Γυμνασίου στην νέα Αμπέτσιο στο Ντεμερντάς. Συνέχισε την δευτεροβάθμια εκπαίδευσή του στο Κολλέγιο Αθηνών, όπου ξεχώρισε σαν δεκαθλητής. Μετά την αποφοίτησή του από το Κολέγιο Αθηνών τον προσέλαβε η πολυεθνική Singer και τον έστειλε στο Καμερούν όπου παρέμεινε για πολλά χρόνια σε υψηλές διοικητικές θέσεις της εταιρείας και αργότερα εξελίχτηκε, μόνος του πλέον, σε έναν από τους πιο σημαντικούς ομογενείς επιχειρηματίες της Δυτικής Αφρικής.

Η κηδεία του έγινε σε κλειστό οικογενειακό κύκλο στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών την Παρασκευή 3 Φεβρουαρίου. Στην σύζυγό του Βεατρίκη, τα παιδιά του Πάρη και Ελένη αλλά και ειδικά στον πολυαγαπημένο του αδελφό Ίωνα, ο Σύλλογός μας εύχεται να είναι πάντα υγιείς και να τον θυμούνται.

Στην μνήμη του Άλκη Μπελλένη ο Σύλλογός μας προσέφερε 50 ευρώ για το κοινωνικό έργο του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΓΙΑΣ

Την Παρασκευή 24.03.2017 απεβίωσε από ανακοπή καρδιάς ο Αμπετειανός Γεώργιος Τόγιας, απόφοιτος 1970. Η κηδεία του έγινε στις 28.03.2017 από την εκκλησία του Προφήτη Ηλία στον Τσακό της Αγίας Παρασκευής και ο ενταφιασμός στο κοιμητήριο της Αγίας Παρασκευής.

Εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του, εκ μέρους του Συλλόγου μας και όλων των μελών μας.

ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΟΥΓΙΟΥΡΟΥΚΑΣ

Την Τρίτη 28.03.2017 απεβίωσε ο Αμπετειανός και μέλος του Συλλόγου μας Νικόλας Κουγιουρούκας, απόφοιτος 1963 (Εμπορικό), και η κηδεία του έγινε στον Άγιο Ανδρέα Νεαπόλεως ΛΑΥΡΙΟΥ την Πέμπτη 30.03.2017.

Εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του, εκ μέρους του Συλλόγου μας και όλων των μελών μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ

Την Πέμπτη 30.03.2017, χάσαμε, από την επάρατο νόσο, τον Αμπετειανό Γιώργο Παπουτσά της τάξης του 1960. Η κηδεία του έγινε το Σάββατο 01.04.2017 στο νεκροταφείο του Βύρωνα.

Στην σύζυγό του Μαριάνθη, τα παιδιά του Δημήτρη και Γεράσιμο και τα τέσσερα εγγόνια του, ο Σύλλογός μας, εκ μέρους όλων των μελών του, στέλνει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια.

Γυμναστικές επιδείξεις στο στάδιο της Ελληνικής Κοινότητας, στην Σούμπρα, 1963

Παρέλαση στο στάδιο της Ελληνικής Κοινότητας, στην Σούμπρα, 1961

